

NAMJERA SVETIH BOŽIJIH DANA

Obećanje nade za cijelo čovječanstvo

Uvod.

"Jedan od najdubljih ljudskih želja je da pronađe jedan jedinstveni kalup u kojemu cjelog čovječanstva iskustvo, prošlost, sadašnjost i budućnost, stvarnost, moguća i neispunjena, je si metrična svrha" -Isaiah Berlin

Svaka nacija održava patriotski sveti dan. Ti specijalni dani su opomene o važnim događajima u je ne zemlje historiji. Oni održavaju prdužetak između naroda i prošlosti. Obično građani mogu razumje ti i razjasniti najmanje neke od značajnosti te proslave. Ipak, nevjerojatno, ovi isti građani rijetko raz umiju mnogo o danima na koje oni služe i poštuju Boga. Bezbiblijski korjen ovih vjerskih održavanja su obično ignorisani u njihovom održavanju.

Kao rezultat, narod obično preuzimaju da popularno održavanje kao Uskrsa i Božića služi kao pra va prestava tih tema iz Biblije. Ipak Biblija nigdje ne zahtjeva njihovo održavanje, niti Biblija sadrži bilo koje zapise njihova održavanja do Novog Zavjeta Crkve. Ipak, Bog zapovjeda druge, rijetko pri mjenjene, praznike.

Neki narod shvaća da Biblija spominje određene dane vjerskog održavanja. Ali samo malo od neki h mogu razjasniti njihov značaj. Oni koji znaju za ove praznike vjeruju da su oni bili za stari Izrailj i prestali su poslije Isusa Hrista raspeća. Oni misle da ovi dani jednostavno pokazuju na Hrista, i oni misle da, pošto je on živio na zemlj 2000 hiljade godina ranije, da je njihova važnost već odavno nest ala. Mnogi narod smatra da ovi biblijski praznici su ništa više nego uspomene historije bez značaja mo dernom svijetu.

Vjerovali ili ne, Biblija sama od sebe protuslovljava ove zajedničke držeće poglede. Jedan objektiv an pogled na biblijske zapise otkriva da obadvoje Uskrs i Božić-dva glavna održavanja u Hrišćansko m kalendaru-nigdje se ne mogu naći, izuzev gdje je Pasha pogrešno prevedena kao Uskrs u Djelima 12:4 u Kralja Jakova Verziji. Za čudo mnogima, Novi Zavjet pokazuje da je Isus Hristos održavao Božije Svete Dane, sa Isusa Hrista učenicima sledeći Njegov primjer mnogo decenije poslije Njegov e smrti, pogreba i vaskrsnuća.

Učenje apostolsko kroz godine prvog vijeka poslije vaskrsnuća također se razlikuje od mnogo nar odnog shvatanja. Apostolsko upustvo otkriva Boga koji je namjerio cijelom Hrišćanstvu da održavaj u biblijske Svete Dane-za vanredni razlog.

ŠTO OVI DANI ODKRIVAJU.

Zašto Bog hoće da mi održavamo ove dane? Zato što Bog hoće da mi znamo našu budućnost, On nama otkriva svoju veliku namjeru za čovječanstvo. On nam razjašnjava zašto nas je stavio na zemlj u, otkriva našu konačnu sudbinu i govori nam kako mi to možemo postignuti! Održavanje Božijih Sv etih Dana daje nam ključ razumjevanja da prevarljivi "jedinstveni kalup", simetričkog reda napisanog od Isaka Berlina, koji će dati smisao ljudskog opstanka. Održavanje ovih dana otkriva Božiji veliki plan za budućnost čovječanstva.

Biblijski Sveti dani, ili praznici, dolaze za vrijeme tri sezone u godini-ranija-proljetna žetva, kasnija -ljtna žetva i rana jesenja žetva u zemlji biblijskog Izrailja. Predmeti ovih dana označavaju odraz Boži je duhovne žetve čovječanstva u vječni život govorenom od Isusa Hrista (Jovan 4:35-38). Ovo održa vanje služi kao beskrajna uspomena kako Božiji plan daje vječni život smrtnom čovjeku. Naš će tvor ac donijeti svoj plan u užitak usprkos ljudskom izboru i stavu, koji je stalno vodio u rastavljanje od Boga, patnju i smrt (Priče 14:12; 16:25; Isaia 59:1-8; Jeremija 10:23). Ovi praznici otkrivaju razvijanj e Božije namjere za čovječanstvo i kako će On uspostaviti Svoje carstvo na zemlji. Ovo je dobra vije

st, jevanđelja, koje je Isus Hristos propovjedaio (Marko 1:14-15). (Za opširniju informacijuna za ovaj važan predmet, molimo vas pišite za našu besplatnu brošuru Jevanđelje o Carstvu).

Božija namjera da dade čovjeku vječni život postoji još od samog "stvaranja svijeta" (Matija 25:34). Sveti Dani uče čovjeka o tom divnom planu. Apostol Pavle divno je sabrao tu bitnost u svom pismu Efežanima: "Pokazavši nam tajnu volje svoje, po ugodnosti svojoj koju naprijed pokaza u njemu, za uredbu izvršetka vremena, da se sve sastavi u Hristu što je na nebesima i na zemlji; u njemu. Kroz kojega i nasljednici postasmo, najprije određeni bivši po naredbi Boga koji sve čini po savjetu volje svoje". (Efescima 1:9-11). Sveti Dani pomažu nam da shvatimo glavni plan-pravu svrhu-Božiju, kako mi istinito postajemo Njegov narod. Primjetite ovaj opis naše budućnosti: "I čuh glas veliki s neba gdje govori, 'evo skinije Božije među ljudima, i življaće s njima, i oni će biti narod Njegov, i sam Bog biće s njima Bog njihov'" (Otkrivenje 21:3). Korak po korak, Sveti Dani pokazuju nam kako ova divna slika će postati realnost.

U 3-oj Knjigi Mojsijevoj 23 mi nalazimo jedan red zapisa o Svetim danima. Poslije opisa sedmične Subote, sadržaj opisuje specijalno održavanje sa neobičnim imenom kao Praznik Beskvasnih Hljebova, Praznik Sedmica i Praznik Sjenica. Davajući ove Svete dane, Bog je rekao Mojsiji da kaže jasno da "Ovi praznici su praznici Gospodnji" (stih 4,37).

Biblija uči da napokon Bog će učiti svakoga da održavaju ove dane (Zaharija 14:16). Na stranicama ove brošure učićete divnu svrhu pojedinog Božijeg Svetog Dana, pored njihove namjere u nadi za čovječanstvo.

DALI SU BOŽJI SVETI DANI PRIMJENLJIVI DANAS?

Kad Bog započne nešto u ovo sadašnje doba čovječanstva, On skorom stalno počne na malo. U Mateju 13:33 Isus Hristos usporedio je Božije Carstvo kao makovo zrno i kvasac. Obadvije analogije počinjaju sa nečim malim koje izraste u nešto mnogo veliko. Slično, Bog je poziva samo relativno mali broj naroda u vrijeme Starog Testamenta koji su želili da idu Njegovim putem.

Bibliski zapisi pokazuju da u ranijim zapisima spomenutim u Bibliji, samo nekoliko ljudi je odlučilo da slijedi Boga, ipak, raniji patrijarhi uključujući Abela, Enoha i Noja odgovorili su na otkriveni Božiji plan spasenja (Matija 23:35). Poslije velikog potopa Nojeva vremena, Bog je uvidio da može raditi sa Abrahamom i njegovom ženom, Sarom. Od Božijeg poslušnog naroda iz tog vremena, Jevreji ma 11:13 kaže da su svi "pomrli u vjeri" sa sigurnim znanjem da će primiti vječni život (stih 40).

Mi ćemo vidjeti da namjera za obezbeđenje vječnog života je već na poslu u životu od ovih ranijih Božijih ljudi. Namjera nije započela sa ugovorom koji je Bog ugovorio sa Izrailjem; niti je to odpočelo sa Isusovom službom. Jer Bogu tako omilje svijet "da je i sina svojega jednorodnoga dao, da ni jedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni" (Jovan 3:16). Božija ljubav dajući svoga sina produžuje namjeru spasenja od stvaranja svijeta (Matija 25:34; Otkrivenje 13:8). Plavi nacrt Svetih Dana otkriće u vremenu namjeru koju je Bog odredio od samoga početka. Ova praznička održavanja nisu bila samo kosmička kasnija mišljenje.

Sa Abrahamovom familijom mi vidimo Boga započimajući da otkrije dobru vijest svoga plana za spasenje (Galatima 3:8) 1-va Knjiga Mojsijeva 26:3-4 označava specijalni blagoslov koji je Bog obećao Abrahamu i Abrahamovom potomstvu. Tvorac je obećao da će dati njima "zato što je Abraham slušao glas moj i čuvao naredbe moje, zapovjesti moje, pravila moja i zakone moje". (stih 5). Možda zbog ovoga Biblija naziva Abrahama 'prijatelj Božiji nazva se' i "da bi bio otac svijetu koji vjeruju" (Jakov 2:23; Rimljanima 4:11; 1-va Mojsijeva 18:17-19).

NACIJA ODVOJENA

Abrahamovi potomci razmnožili su se u veliku naciju (1-va Mojsijeva 18:18). Oni su dobili ime po Jakovu, unuku Abrahamovu čije je ime promjenuto u Izrailj (1-va Mojsijeva 32:28) Po naseljenju u Egi

pat, mnogo ranije nego su postali robovi (3-ca Mojsijeva 1). Priča Božijeg izvođenja iz njihovog ropstva i njegovo izvođenje naroda danas je dio od zamršenog istkanog platna Božijih praznika.

U dospjelom vremenu Tvorac je pustio u pogon niz događaja koji pokazuju Izrailju Njegovu namjeru opisanu u Svetim Danima održavanja i dovelo ih u njihovu slobodu iz Egipta. Kad su se Mojsija i Aron pojavili pred Faraonom, oni su rekli Egipatskom vladaru da ovako Bog Izrailjev kaže, "pusti naroda od moj da mi praznuju praznik u pustinji" (2-ga Mojsijeva 5:1). Mojsija i Aron su ranije pozvali starješine Izrailja da se okupe i razjasnili su im Božiju namjeru da ih izvede (2-ga Mojsijeva 3:16-18). Onda su Mojsija i njegov brat, Aron, izveli seriju od Boga-narečenih čuda pred narodom (2-ga Mojsijeva 4:29,39). Kao rezultat, Izrailj (iako su polsije okljevali) je vjerovao da će ih Bog izvesti i ispuniti svoj obećanje sa Abrahamom, kako je i obećao (2-ga Mojsijeva 4:31; 6:4-8).

Što je slijedilo je stara Izrailjska prva Pasha i Praznik Beskvasnih Hljebova. Mnogo kasnije Nova Zavjeta Crkva držala je iste ove dane kao opomena Hrišćanskog spasenja kroz Isusa Hrista. Za primjer, Pavle je rekao članovima Crkve u Korintu-obadvoje Jevreji i neznabožcima- da oni trebaju biti "beskvasni", ili bez grijeha, pošto "Hristos, naša Pasha, je zaklana za nas" (1. Korinćanima 5:7). U sledećem stihu Pavle je rekao "Zato da praznujemo" odnoseći se na isti praznik koji je Bog naredio starom Izrailju mnogo vjekova ranije.

SVETI DANI U NOVOM ZAVJETU.

U Isusovim mladim danima, On je održavao Svete dane sa svojim roditeljima. "I roditelji Njegovi išli su svake godine u Jerusalim o prazniku Pashe" Luka 4:41 kaže nam. Sledeći stihovi opisuju Isusa kao 12 godišnjaka, gdje sluša učitelje svog vremena u duhovnoj diskusiji za vrijeme Njegove prazničke sezone (stih 42-48). Čisto, On je začudio te vjerske vođe sa svojim razumjevanjem i viđenjem. Jovan je pisao da je On produžio sa održavanjem godišnjih Svetih Dana kao odrastao za vrijeme svoje službovanja (Jovan 2:23; 4:45).

U jednom od najviše istaknutog primjera, Isus je rizikovao svoj personalni život dabi održao dva od tih praznika, godišnji Praznik Sjenica i Posljedni Veliki Dan (Jovan 7:1-2, 10,14). "A u posljednji veliki dan praznika stajao je Isus i vikaše govoreći, 'ko je žedan neka dođe k meni i pije, koji me vjeruje, kao što pismo reče, iz njegova tijela proteći će rijeka žive vode'. A ovo reče za duha kojega poslije primiše oni koji vjeruju u ime Njegovo; jer Duh sveti još nije bio na njima, jer Isus još nije bio proslavljen" (Jovan 7:37-39).

Mnoge crkve vjeruju da je apostol Pavle potpuno promjenio način kako da Hrišćani održavaju ove praznike. Ovakav pojam smatra da je Pavle učio neznabožce da održavanje Svetih Dana nije potrebno. Iako neki od njegovih pisama su teški za razumjeti, čak i njegovi savremenici (2. Petrova 3:15-16). Pavlova očita izjava i stav suprostavljaju se tom i bilo kojem pojmu koji bi ukino održavanje Svetih Dana. U 1. Korinćanima 11:1-2, za primjer, Pavle je rekao svojim sljedbenicima da "Ugledajte se na mene, kao i ja na Hrista" i "držite zapovjesti kao što vam predadoh". Nekoliko stihova poslije on je razjasnio. "Jer sam ja primio od Gospoda što sam vam i predao, da Gospod Isus onu noć u koju je bio predan uze hljeb, i zahvalivši prelomi i reče: 'uzmite, jedite, ovo je tijelo moje, koje se za vas lomi; ovo cinite meni za spomen'" (stih 23-24).

Ako bi Pavlov postupak bio da ne održava Svete Dane, njegov komentar Jevrejima i neznabožcima u Korintu bio bi beznačajan. Čisto, tu nema dokaza da je Pavle ikada odvrtao bilo koga od održavanja godišnje praznike; takav stav za njega bi bio nezamišljen (Djela 24:12-14; 25:7-8; 28:17). U suprotnom, biblijski zapisi navode Pavlovu službu više puta opisuju Svete Dane kao važno održavanje, miljokaz u njegovom životu. Za primjer, On je rekao Efežanima da "valja mi, makar kako bilo, ovaj praznik što ide provesti u Jerusalimu" (Djela 18:21). U Djelima 20:16 i u 1. Korinćanima 16:8 mi nalazimo Pavla gdje se priprema za putovanje da bude na Prazniku Duhova. U Djelima 27:9 Luka i Pavlov drugar na njegovom putovanju, odnosi se na to vrijeme godine kao poslije "Praznika" odnoseći se na Dan Očišćenja. The Expositor's Bible Commentary, odnoseći se na Djela 20:6, vidi se da Pa

vle, nije moguć da stigne u Jerusalim za Pashu, "ostao je u Filibi da proslavi to i nedjelju dana - dug praznik Beskvasnih Hljebova..." (Richard N. Longenecker, Zondervan, Grand Rapids, 1981, Vol. 9, p. 507). Odnoseći se na Djela 20:16, isti komentar navodi da Pavle "želi, ako je moguće, da ode u Jerusalim za Duhovdan na pedeseti dan poslije Pashe..." (str. 510).

Pavlova služba uključuje održavanje Svetih Dana sa Crkvom. U zaštiti jevanđelja koje je propovjedaao, Pavle kaže da je donio istu poruku koju svi apostoli misle: "Bio dakle ja ili oni, tako propovjeda mo, i tako vjerovaste" (1. Korinćanima 15:11). Pavle i svi apostoli učili su stalno jednu poruku Hrišćanske obaveze da slijede primjer Isusa Hrista u svim stvarima. Apostol Jovan, koji je pisao pri kraju prvog vijeka, sabrao je ovu poruku: "Koji govori da u njemu stoji, i taj treba da tako hodi kao što je On hodio" (1. Jovanova 2:6). Jevrejski vjerenici produžili su da održavaju Svete Dane, isto kao i neznabožački Hrišćani (vidi Kolašanima 22:16 pokazuje neznabožačke Hrišćane da održavaju Svete Dane" pp.60-61). Iz ovih svihovnih primjera mi možemo zaključiti samo da održavanje od ranije Crkve se produžilo održavanje ovih Bogom-datih praznika od prvih koji je Pasha.

BIBLISKI SVETI DANI U NOVOM ZAVJETU

Biblistko održavanje	Zapovjedbno u Starom Zavjetu	Održavano od Isusa Hrista apostoli ili Crkve u Novom Zavjetu.
Pasha	3. Mojsijeva 23:5	Matej 26:2, 17-19; Marko 14:12-16 Luka 2:41-42; 22:1, 7-20. Jovan 2:13,23; 6:4; 13:1-30. 1. Korinćanima 1:23-29.
Praznik Beskvasnih Hljebova	3. Mojsijeva 23:6-8.	Matej 26:17; Marko 14:12. Luka 2:41-42; 22:1,7; Djela 2:3-4; 20:6; 1. Korinćanima 5:6-8.
Praznik Duhova	3. Mojsijeva 23:15-22	Djela 2:1-21; 20:16 1. Korinćanima 16:8
Praznik Truba	3. Mojsijeva 23:23-25	Matija 24:30-31. 1. Solunjanima 4:16-17. Otkrivenje 11:15.
Dan Očišćenja	3. Mojsijeva 23:26-32	Djela 27:9.
Praznik Sjenica	3. Mojsijeva 23:33-43	Jovan 7:1, 2, 8, 10, 14; Djela 18:21
Posljedni veliki Dan	3. Mojsijeva 23:36	Jovan 7:37-38

***PASHA:
ZAŠTO JE ISUS HRISTOS TREBAO DA UMRE?***

Mnogi od nas smo čuli da je Isus Hristos umro za naše grijehе, ali što to u stvari znači? Zašto je Njegova smrt bila potrebna? Koji dio Hristovog žrtvovanja igra u Božijem planu za čovječanstvo? Kako se Isusa Hrista smrt odrazila u Božijim svetim praznicima? Ovo poglavlje Novog Zavjeta Pash eoslovitiće ova važna pitanja. Isusovo žrtvovanje je glavni događaj u Božijem planu da spasi čovječanstvo. Govoreći o svojoj neizbježivoj smrti, Hristos je rekao On, odnoseći se na Njega kao sin čovjeka čiji, mora biti "podignut" (razapet) isto kao što je "Mojsija podigao zmiju u pustinji" tako će "Da ni jedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni. Jer Bogu tako omilje svijet da i sina svojega a jednorodnoga dao, da ni jedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni" (Jovan 3:14-16).

Mi vidimo ovdje da Isusovo žrtvovanje, glavna poruka Pashe, bijo je glavni dio ljubavi za čovječanstvo. Ovaj glavni događaj položio je temelj za ostale godišnje Svete Dane i praznike. To je mnogo važan korak u Božijem planu. Baš pred Pashin praznik koji će vidjeti Njegovo ubistvo, Isus je rekao da "ali zato sam došao na čas ovaj... I kad ja budem podignut od zemlje sve ću privući k sebi" (Jovan 12:27,32).

Dan na koji se ovaj veliki događaj, raspeća, dogodi bilo je na 14-ti dan prvog mjeseca Božijeg kalendara, isti dan na koji je Pashino jagnje bilo zaklano (3. Mojsijeva 23:5). Pavle je poslije pisao saboru u Korintu da "jer i pasha naša zakla se za nas, Hristos" (1. Korinćanima 5:7). Sad da vidimo unazat kroz Bibliju za upustva i značaj zašto Bog očekuje od nas da produžimo održavanjem Pashe.

BOŽIJE UPUSTVO ZA PASHU.

Bog, kroz Mojsiju, rekao je Faraonu da "pusti narod moj da mi praznuju praznik u pustinji" (2-ga Mojsijeva 5:1). Kroz nekoliko nepogoda Bog je pokazao svoju veliku silu i izveo je Izrailj iz Egipatskog ropstva. Poslije devet nevolja On je dao Izrailju specifično upustvo o neizbježivoj desetoj seriji o strašnom događaju i korak koji svaka Izrailjska familija mora učiniti da je izbjegne.

Bog je rekao da, na 10 dan prvoga mjeseca, svaki od Izrailjčana moraju izabrati jagnje ili jare dovoljno veliko da se može nahraniti svaka kućna obitelj (2-ga Mojsijeva 12:3). Treba da bude godinu dana staro muško bez mane. Na 14 dan tog mjeseca u večer, Izraeljčani treba da zakolju tu jagnjat i da potmažu dovratnik vrata na kući sa tom krvlju. Živinčad onda treba da se ispeku i da se jede sa beskvasnim hljebom i gorkim zeljem. Izrailjčani su jeli ovo u žurbi. Tvorac dalje je uputio Izrailjčane da u tu večer On će ubiti svako prvo rođenče u Egiptu da bi ubjedio Faraona da pusti Izrailj iz ropstva. Prvo rođenče od svake Izrailjske familije biće zaštićeno ako znak krvi bude na ulazu u njihove kuće. Bog će "preći" njihove kuće-otadle i potječe ovo ime ovog održavanja (stih 13).

Bog je rekao da će ovaj dan biti Izrailju spomen, i praznovaćete ga Gospodu od koljena do koljena; praznujte ga zakonom vječnim" (stih 14). pisci Biblije kasnije su razjasnili da održavanje te godišnja Pashe simbolizuje Hrista. Pavle oslovljava Hrista kao "naša Pasha" (1. Korinćanima 5:7), i Jovan je zapisao da je Jovan krstitelj prepoznao Hrista kao "gle, jagnje Božije koje uze na se grijehе svijeta" (Jovan 1:29).

Bez mane muško živinče prestavlja Isusa Hrista kao savršena, bezgrešna žrtva za naš grijeh. Jevrejima 9:11-12 govori nam "Ali došavši Hristos, poglavar sveštenički dobara koje će doći... Ne sa krvlju u jarčijom, niti telećom, nego kroz svoju krv uđe jednom u svetinju, i nađe vječni otkup". Isus Hristos odkupio nas je sa Njegovom krvlju, davajući svoj život kao naše Pashino jagnje tako da Bog može oprostiti nam grijehе. Zašto je Isus Hristos trebao umrijeti? Naš spasitelj trebao je umrijeti zato što je to bio jedini izlaz da nam Bog može oprostiti grijehе. Biblija nam govori da je grijeh prestup Božijeg zakona ljubavi (1. Jovanova 3:4). Mi smo svi grijешni i izgubili smo slavu Božiju (Rimljanima 3:23). Mi svaki posebno smo zaslužili kaznu smrti zbog naše neposlušnosti (Rimljanima 5:12; 6:23).

Pavle je opisao divnu ljubav Isusa Hrista dajući svoj život umjesto nas (Rimljanima 5:6-8). Mi bi svi propali vječno da nije nekako kazna za naše grijehе bila plaćena. Hristos, koji je živio kao bez mane jagnje Božije, dao je svoj život umjesto nas. U stvari, Njegova smrt bila je jedina moguća zamjena

a za našu. Njegovo žrtvanje postala je plata za naš grijeh. On je umro u mjesto nas tako da mi može mo dijeliti život sa Njim vječno. Mi više ne možemo živjeti odnoseći se na našu vlastitu želju. Mi smo postali Božiji odkupljenici, ili kupljeni i plaćeni-za, posjed (1. Korinćanima 6:19-20).

Obadva Isus i apostol Pavle stavili su jasno da se Pasha treba produžiti kao Hrišćansko održavanje . Isus je sam uspostavio novu Pashu simbol i održavanje da uči Hrišćane važnu istinu o Njemu i Božijem produženom planu spasenja. Pasha Staroga Zavjeta nagovještava Hristovo žrtvovanje. Novog Zavjeta Pasha je uspomena na žrtvovanje. Sa održavanjem nje, "smrt Gospodnju objavljujete, dokle ne dođe" (1. Korinćanima 11:26). Sad da ispitamo Hristovo specijalno upustvo povodom Pashinog održavanja i pouku koju trebamo naučiti od toga.

POUKA U PONIZNOŠĆU I USLUGI

Apostol Jovan opisao je slučaj Isusa Hrista poslednju večer sa svojim učenicima. "A pred praznik Pashu, znajući Isus da mu je došao čas da pređe iz ovoga svijeta k Ocu, kako je ljubio svoje koji su bili na svijetu, do kraja ih ljubi. Ustade od večere, i skide svoje haljine, i uze ubrus te se zapreže. Po tom usu vodu u umivaonicu, i peoče prati noge učenicima i otirati ubrusom kojim je bio zapregnut (Jovan 13:1-5).

Pranje nogu gostima bio je normalan rad od najniže kućne sluge. U prvom vijeku to je bio dio gostoljublivosti. Rađe nego da upita jednu slugu da to obavi za njegove goste, Isus je ponizno izabrao da on to lično učini da pokaže jednu važnu duhovnu obavezu. Događaj se produžava. "A kad im oprao noge, uze haljine svoje, i sjede oped za trepezu i reče im, 'znate li što ja učin vama? Vi zovete mene učiteljem i Gospodom, i pravo velite, jer jesam. Kad sam ja vama dakle oprao noge Gospod i učitelj, i vi ste dužni jedan drugome prati noge'" (stih 21-14)

Isus je ostavio svojim učenicima stalnu opomenu važne ponizne usluge prema drugima. Ovaj uspor jedne ranije opomene on je dao koja je zapisana u Mateju 20:25-28, gdje je On upozorio svoje učenike da ne vladaju nad svojom braćom: "Znate da knezovi narodni zapovjedaju narodu, i poglavara upravljaju njim. Ali među vama da ne bude tako; nego koji hoće da bude veći među vama, da vam služi. I koji hoće među vama da bude prvi, da vam bude sluga. Kao što i Sin čovječiji nije došao da mu služe, nego da služi i da dušu svoju u odkup da za mnoge".

Prost postupak pranja nogu drugima uči nas važnu pouku usko povezanu sa Pashom. On je završio : "Jer sam ja dao vama ugled da i vi tako činite kao što sam ja vama učinio" (Jovan 13:15). Koliko Hrišćana danas izvršuje ovo jednostavno upustvo da jedan drugom operu noge, i izražavaju tu namjeru u njihovom životu? Kao odkupn imanje Boga kroz Hristovo žrtvovanje, naš život bi trebao biti odan službi Božijoj i drugu čovjeku.

HLJEB: SIMBOL HRISTOVA TIJELA.

Kasnije, dok su učenici jeli, Isus je razjasnio da će jedan od njih uskoro izdati ga (Matija 26:21-25). Ali vidi stih 26: "I dok su jeli, uze Isus hljeb i blagoslovi prelomi ga, i davaše učenicima, i reče 'uzmite, jedite; ovo je tijelo moje'". Hristovo tijelo biće žrtvenički prinos za grijeh, jer u strvari, "po kojoj smo volji mi osvećeni prinosom tijela Isusa Hrista jednom. I svaki sveštenik stoji svaki dan služeći i jedne žrtve mnogo puta prinoseći koje nikad ne mogu uzeti grijeha. A on prinese jednu žrtvu za grijeh...Jer jednijem prinosom savršio je va vijek one koji su bili osvećeni" (Jevrejima 10:10-14). Bog nam oprašća kroz Isusa Hrista žrtvovanje, i on "osvećuje" nas- odvaja nas u stranu-za svetu svrhu poslušnosti Njemu.

Naša odluka da jedemo Pashin hljeb znači da mi razumijemo da je Isus Hristos "da svojom žrtvom satare grijeh" (Jevrejima 9:26). On je dobrovoljno pristao da postrada jednom teškom smrću za nas. Hristos nosi na svom tijelu mentalnu i fizičku patnju donešenu od grijeha. Isusovo žrtvovanje je tako čvrsto povezana sa našim ozdravljenjem. Petar je pisao o Hristovom žrtvovanju da On "koji grijehe naše sam iznese na tijelu svojem na drvo, da za grijehe umremo i za pravdu živimo; kojega se ra

nom iscjeliste" (1. Petrova 2:24). Isaia je također prerekao o Isusovom stradanju za nas "A on bolest i naše nosi i nemoći naše uze nasea mi smo mislili da je ranjen, da ga Bog bije i muči. Ali On bi ranjen za naše prijestupe, izbijen za naša bezakonja, kar je bila na njemu našega mira radi, i ranom Njegovom mi se iscjelismo" (Isaia 53:3-5).

Matija 8:16-17 opisuje slučaj iscjeljenja u Isusovoj službi. Isus je pomogao "bijesnima mnogima, i izгна duhove rječju, i sve bolesnike iscjeli da se zbude što je kazao Isaija prorok govoreći, 'On nemoći naše uze i bolesti ponese'". Isus Hristos je pokazao da je on bio obećani Mesija sa tajanstvenim cjepljenjem. Ali, pored pokazivanja Njegove milosti, takvo iscjeljenje pokazuje da Hristos ima silu za opruštenje grijeha (Matej 9:2-6). Grijeh donosi patnju! Konačno iscjeljivanje omogućeno od Hristova koначnog žrtvovanja uključujući cijelu osobu ublažava i uklanja mentalnu, osjećajnu i fizičku patnju koja proizlazi iz našeg grijeha.

Kroz oproštaj našeg grijeha, Hristos je također omogućio da primimo vječni život. "Ja sam hljeb života", rekao je On. "Očevi vaši jeli su manu u pustinji, i pomriješe. Ovo je hljeb koji silazi s neba; da koji od njega jede ne umre. Ja sam hljeb živi koji siđe s neba; koji jede od ovoga hljeba živiće va vijek; i hljeb koji ću ja dati tijelo je moje, koje ću dati za život svijeta" (Jovan 6:48-51).

SRODSTVO VODI K JEDNOM NOVOM PUTU ŽIVOTA

Pashin hljeb opominje nas na bliski rod koji Hrišćani imaju sa Isusom Hristom. U Rimljanima 6:1-6 Pavle pokazuje da, jednom kad smo simbolično ujedinjeni sa Hristom u smrti kroz krštenje, "da više ne bismo služili grijehu" već "tako i mi u novom životu da hodimo". Jedući hljeb dokazuje našu obavezu da dozvolimo Hristu da živi u nama. Apostol Pavle opisuje ovo ujedinjenje sa Hristom Galatima 2:20 "A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim tijelu, živim vjerom sina Božijega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene". Pavle je razumio da hoditi svojim vlasti tim putom nije više njegov život na točki. Njegovo srodstvo sa Isusom Hristom postalo je jako važno njemu. Apostol Jovan govori nam što Hristos očekuje od nas u našem srodstvu s njime: "I po tome znamo da ga poznajemo, ako zapovjedi njegove držimo... Koji govori da u njemu stoji taj treba tako da hodi kao što je On hodio" (1. Jovanova 2:3-6). Pashin hljeb potvrđuje naše shvaćanje da Isus Hristos, pravi "hljeb života" mora živjeti u nama, omogućavajući nas da živimo potpuno novi život. Bog nam oprašta grijeha da nas odvoji-produžujući da nas odvaja za svetu svrhu, da nas odkupi (tako jest, kupio nas za cijenu). Mi sad pripadamo Bogu tako da On može ispuniti svoju svrhu u nama.

ZNAČAJ PASHINOG VINA

Zašto je Isus zapovjedio svojim učenicima da piju vino kao jedan simbol Njegove krvi za vrijeme Pashinog obreda? Što ovo simboliše? Vidi Matejev primjer: "I uze čašu i dade hvalu dade im govoreći, 'pijte iz nje svi. Jre je ovo krv moja Novoga Zavjeta koja će se proliti za mnoge radi oduštenjenja grijeha. Kažem vam pak da ne ću od sad piti od ovoga roda vinogradskog do onog dana kada ću piti s vama novog u carstvu Oca svojega'" (Matej 26:27-29).

Što mi treba da naučimo iz ovoga simbola? Prvo, Hristos je znao da piti vino kao jedan simbol Njegove prolite krvi bi ostavilo utisak na naš um da je Njegova smrt bila za oproštenje našeg grijeha. "Ovo činite, kad god pijete, meni za spomen" (1. Korinćanima 11:25). Isus, "koji nas ljubi, i umi nas od grijeha našijeh krvlju svojom" (Otkrivenje 1:5). Bog nam oprašta naše grijeha kroz Isusovu prolitu krv (1. Jovanova 1:7). Mnogo naroda razumije ovo načelo-da Bog oprašta naše grijeha kroz Isusa Hrista krv-ali svi ne shvaćaju kako se to dešava. Pavle je razjasnio to da "po zakonu...sve se čisti s krvlju, i bez proljeva krvi nema oproštenja" (Jevrejima 9:22).

Starog Zavjeta zapisi pokazuju Božije upustvo sveštenicima da izvršuju neke dužnosti koje obuhvaćaju sistem pranja i čišćenja upotrebljavajući krv od žrtvovanog živinčeta, tako prikazivajući prolitu Hristovu krv, konačnu žrtvu za grijeh. On je zapovjedio narodu Izrailja da održavaju privremu

ni sistem obreda čišćenja grijeha (Jevrejima 9:9-10). Životinjske žrtve su služile kao vrsta jedne i samo jedne stvarne i buduće žrtve, Isusa Hrista, koji će platiti kaznu za svačiji grijeh jednom i za u vjek.

Biblija uči da je jednog život u krvi (1. Mojsijeva 9:4). Kad jedna osoba izgubi mnogo krvi, on ili ona umru. Stoga krv, kad se izlije, učini okajanje grijeha, koje prouzrokuje smrt (3. Mojsijeva 17:11). Isus je izgubio svoju krv kad je bio razapet (Luka 22:20; Isaia 53:12). On je prolio svoju krv, u mirući za grijeh čovječanstva. Uzimajući vino na Pashinom obredu, mi moramo pažljivo razmotriti njen značaj. Ta mala količina vina predstavlja stvarnu živu krv koja je istekla iz Isusa Hrista umirujući tijelo za oproštenje našeg grijeha (Efezanima 1:7). Sa ovim oproštenjem dolazi sloboda od vječne smrti.

Ne samo da Isusa Hrista krv potpuno pokrije naš grijeh, već nam omogućava uklanjanje naše krivice. Jevrejima 9:13,14 uspoređuje fizičko žrtvovanje živinčadi sa krvi Hristovom "Jer ako krv junčija i jarčija, i pepeo junčin, pokropivši njom opogajanje, osvećuje na tjelesnu čistotu, a kamo li ne će krv Hristova, koji Duhom svetijem sebe prinese bez krivice Bogu, očistiti savjest našu od mrtvih djela, da služimo Bogu živome i istinome?".

Naše uzimanje vina u Novog Zavjeta Pashinom obredu je izražaj vjere da nam je Bog oprostio grijeh. Mi smo slobodni od grijeha i krivice (Jovan 3:17-18), i naše je srce "očišćeno od zle savjesti" (Jevrejima 10:22). Mi živimo u novom životu sa čistom savjesti (Rimljanima 6:14). Neke osobe, i pak, osjećaju se krivi čak i kad se pokaju. Ali naša savjest treba odmah ukazati nam kad mi griješimo opet, mi ne smijemo produžiti i kriviti sebe zbog grijeha Bog nam je već oprostio. Umjesto, mi moramo biti potpuno ubjeđeni u naš Bogom-datu slobodu od krivice (1. Jovanova 1:9; 3:19-20).

PRISTUP K OCU.

Hristova prolivena krv također nam omogućava pristup k stvarnom prestolu Boga Oca. Pod Stražom Zavjetom samo je poglavar sveštenečki ulazio u prostoriju sjenice znatu kao Svetinja nad svetinjama (Jevrejima 9:6-10). "Zaklopac" postavljen tamo predstavljao je Božiji prijesto. 3-ća Mojsijeva opisuje obred koji se održavao svake godine na drugi Sveti Dan, Dan Očišćenja. U to vrijeme poglavar sveštenečki donio bi krv od koze, predstavljajući buduće žrtvovanje Isusa Hrista, i poprskao bi je po zaklopcu tako da bi Izrailj simbolično bio očišćen svojih grijeha (stih 15-16).

Pošto krvi Isusa Hrista očišćava grijeh, čini nas čiste pred Bogom, mi možemo imati direktan dodir k Ocu (Jevrejima 9:24). Isus, kao naš poglavar sveštenečki, ušao je u najveće Sveto mjesto kroz davajući svoju vlastitu krv (Jevrejima 9:11-12). Mi sada možemo pristupiti k Bogu Ocu bez okljevavanja bojazi odbacivanja, već sa povjerenjem i sigurnošću (Jevrejima 10:19-22). Jevrejima 4:16 govori o slobodi koju trebamo imati kad pristupimo k Bogu: "Da pristupimo dakle slobodno k prijestolu blagodat, da primimo milost i nađemo blagodat za vrijeme kad nam zatreba pomoć".

NAŠ UGOVOR S BOGOM

Krv Hristova također označava da je On ušao u ugovor, ili sporazum. Kad je Isus zaveo vino za Novog Zavjeta Pshu, On je rekao pijte pošto je "Jer je ovo krv moja novoga zavjeta" (Matej 26:27-28). Zašto se ovo vino zove "krv novog zavjeta"? Pisac knjige Jevrejima razjasnio je to, kad je Bog uspostavio Stari Zavjet sa starim Izrailjem i kad je stari Izrailj prihvatio poslušnost, ugovor je bio potvrđen sa obredom kopljenjem krvi. Pisac Biblije to je nazvao "krv zavjeta" (Jevrejima 9:18-20; 2. Mojsijeva 24:3-8). Mi moramo razumjeti da pokajanje, krštenje i priznanje žrtvovanja Isusa Hrista - pored vjerovanja u Njegovo obećanje da će oprostiti naš grijeh-sadrži jedan ugovor sa Bogom. Kroz ovaj ugovor, koji mi zahvalno prihvaćamo i može potpuno osloniti se na (Jevrejima 6:17-20) Božiji dar vječnog života. Sa priznanjem žrtvovanja Hristova za oproštenje našeg grijeha, mi ulazimo u ugovor srodnosti s Bogom svemira. Uslovi ovoga ugovora su apsolutni, zato što je potvrđeno

sa prolitom krvi Isusa Hrista (Jevrejima 9:11-12,15). Ovaj ugovor je obnovljen svake godine kada mi uzimamo Pashu.

Kakvi su uslovi ovoga srodstva? "Ovo je zavjet koji ću načiniti s njima poslije ovih dana, govori Gospod; daću zakone svoje u srca njihova, i u mislima njihovijem napisaću ih' onda je On dodao, 'I grijeha njihovije i bezakonja njihovije ne ću više spominjati'" (Jevrejima 10:16-17). Stari Izrailj nije imao srce da iskreno drže Božije zapovjesti (5. Mojsijeva 5:29). Pod Novim Zavjetom, ipak, Bog je napisao svoj zakon u naša srca i umu. Njegov zakon nije onaj od fizičkog čišćenja sastojeci m u sistemu žrtvovanja, pranja i služenja u sjenici. Umjesto, oni su sveti i pravedni zakon koji ukazuju na pravedno ponašanje prema Bogu i susjedu (Rimljanima 7:12) i vodi u vječni život (Matej 19:17). Pashino vino je simbol od ovog ugovora srodstva koji je potvrđen sa krvi Isusa Hrista.

GODIŠNJE ODRŽAVANJE OD RANIJE CRKVE.

Novi Zavjet opisuje Hrišćane da su održavali godišnje praznike na vrijeme zapovjedenom od Boga. Kao mladić Hristos je održavao Pashu godišnje na specijalni dan (Luka 2:41), i On je produžio održavati sa apostolima. Ranija Crkva također je produžila da održava druge Svete Dane u njihovo određeno vrijeme. Za primjer, u Djela je zapisano da su se Isusovi sljedbenici okupili da održe praznik Duhova: "I na duhov dan bili su zajedno svi apostoli na molitvi" (Djela 2:1).

Zapisi ne davaju primjedbu ranije Crkve dodavajući k ili mjenjajući datum koji je Bog odredio za svoje praznike. Fraza u 1. Korinćanima 11:26- "Jer kadgod jedete ovaj hljeb i čašu ovu pijete" - jednostavno pokazuje da, sa održavanjem Pashe svake godine na određeni dan, članovi Crkve su objavljivali "smrt Gospoda dok ne dođe". Biblija označava godišnje održavanje Pashe, i istorija je zapisala njenu godišnju proslavu kao postupak ranije Crkve. Pasha, kao jedna uspomena na Isusovu smrt, treba da se održava godišnje rađe nego gdje bilo i kad bilo kad jedan odabere, isto kao svi drugi godišnji praznici koji se održavaju jednom godišnje. Niti je Isus Hristos kao ni apostoli nisu označili da mi trebamo promjenuti kad i kako često mi treba da održavamo koji bilo Božiji praznik.

Slijedeći njihov primjer, danas mi trebamo održavati Pashu na početku večeri 14-og dana prvoga mjeseca. Za vrijeme Njegove posljednje pashe sa svojim učenicima, Isus je razjasnio da održavanje ima važan značaj za buduće također. U Mateju 26:29 On im je rekao, "Kažem vam pak da ne ću od sad piti od ovoga roda vinogradskog do onog dana kad ću piti s vama novoga u carstvu oca svojega". Održavajući Pashu svake godine opominje nas da je Bog oprostitelj naših grijeha koji nam da je vječni život u svom carstvu kroz žrtvovanje Isusa Hrista, naše Pashe. Ovo održavanje je uspomena na našeg tvorca besprekidnu ulogu na ljudskom spasenju.

PRAZNIK BESKVASNIH HLJEBOVA: POUKA OSTAVLJANJE GRIJEHA.

Odmah poslije Pashe dolazi jedan praznik koji opisuje drugi korak u ispunjenju Božijeg glavnog plana. Kad je Bog, kroz Hristovo žrtvovanje, oprostio nam naše grijehe, kako mi onda produžujem o da izbjegnemo grijeh, pošto mi moramo da idemo i živimo u novom životu? Kako mi živimo kao Bogom odkupljeni narod? Mi nailazimo na odgovor u izvanrednom simbolu Praznika Beskvasnih Hljebova. Kad je Bog izbavio Izrailj iz Egipatskog ropstva On je rekao svome narodu da "sedam dana jedite beskvasne hljebove" (2. Mojsijeva 12:15). Stih 39 dalje tumači "I od tijesta koje su iznijeli iz Egipta ispekoše pogače beskvasne, jer nije bilo uskislo kad ih potjeraše Egipćani, te nisu mogli oklijevati, niti spremiše sebi brašnjenice".

Kvasčev proces, koji ukiseli hljeb i podigne ga, uzme vremena. Izrailj nije imao vremena dovoljno kad su napustili Egipat, tako su umjesili i jeli plosnat hljeb. Što je počelo kao potreba produžilo se za jednu sedmicu. Bog je primjereno dao ime ovom vremenu Praznik Beskvasnih Hljebova (3. Mojsijeva 23:6), ili Dani Beskvasnih Hljebova (Djela 12:3). Kada je Isus došao na zemlju kao živo bi

će, On je održavao ovih sedam-dana praznik-ponekada zvan Praznik Pashe od Jevreja zbog bliskost i Pashe i Dana Beskvasnih Hljebova. Isus ih je održavao kao dečko a poslije kao odrastao (Luka 2: 41; Matej 26:17). Ranija Crkva, ugledala se na Hrista na Njegova djela, držeći ih također.

RANIJE UPUSTVO I HRISTOVO UČENJE.

Bog je dao svoje ranije upustvo povodom ovog praznika Izrailju dok su se spremali da napuste Egipat. "I taj će vam dan biti za spomen, i praznovaćete ga Gospodu od koljena do koljena; praznujte ga zakonom vječnim. Sedam dana jedite hljebove beskvasne, i prvog dana uklonite kvasac iz kuća svojih; jer ko bi god jeo što s kvascem od prvoga dana do sedmoga, istrijebiće se ona duša iz Izrailja. Prvi dan biće sveti sabor; nikakav posao da se radi u te dane, osim što treba za jelo svakoj duši, to ćete samo gotoviti" (2. Mojsujeva 12:14-16).

Svake godine dok je Izrailj praznovao ovaj praznik, on ih je opominjao na Božiji izvod njihovih praotaca iz Egipta. Tvorac je naredio, "I držite dan beskvasnije hljebova, jer u taj dan izvedoh vojske vaše iz zemlje Egipatske" (stih 17). Izlazak iz Egipta opominje nas jedan osnovni razlog za održavanje ovog praznika danas. Isto kao što je Bog izveo stari Izrailj. On je izveo nas iz našega grijeha i problema. Sad vidite Isusa Hrista učenje o kvascu, koje razjašnjava značaj ovog praznika.

Za vrijeme Hristove službe On je uradio dva čuda u kojima nekoliko riba i jedan hljeb su nahranili i nekoliko hiljada duša. Poslije jednog od ovih događaja, kad su Njegovi učenici otišli preko Mora Galilejskog, oni su zaboravili da donesu hljeb sa sobom. Onda Isus im je rekao "čuvajte se kvasca Farisejskog i sadukejskog". Učenici su pomislili da je Isus govorio zato što nisu ponjeli hljeb. Ipak, On je upotrebio događaj da ih nauči odnoseći se na simbol kvasca. Hristos ih je upitao, "Kako ne razumijete da vam nisam rekao za hljebove da se čuvate kvasca Farisejskog i sadukejskog". Onda su učenici shvatili "da im nije rekao za kvasac hljebovni da se čuvaju, nego nauke Farisejske i sadukejske" (Marija 16:5-112).

Neki članovi vjerskih ustanova u Hristovo vrijeme pokazivali su se pravednima, uz to oni su potajno izržavali grešno vladanje. Isus im je dao do znanja da On zna njihova srca. Oni su mogli da se pokažu narodu kao pravedni "a iz nutra ste puni licomjerja i bezakonja. (Matej 12:28). Dani Beskvasnih Hljebova opominju nas da sa Božijom pomoći mi moramo ukloniti i izbjegavati bilo koju vrstu grijeha-označen sa kvascom-na svakom mjestu u našem životu.

PRODUŽETAK VAZNOSTI OVIH DANA

Za vrijeme Praznika Beskvasnih Hljebova, apostol Pavle učio je istu duhovnu pouku isto kao i Isus Hristos, pozivajući se sa uspoređenjem grijeha kao kvasac. U sadržaju koreći zbor u Korintu za rascjep, ljubomorui podnošljivost seksualnog lošeg vladanja, Pavle je napisao: "Nije dobra hvala vaša, ne znateli da malo kvasca sve tijesto ukiseli? Očistite dakle stari kvasac, da budete novo tijesto, kao što ste beskvasni; jer i Pasha naša zakla se za nas, Hristos. Za to da praznujemo ne u starom kvascu, ni u kvascu pakosti, nego u beskvasnom hljebu čistote i istine" (1. Korinćanima 5:6-8).

Crkva u Korintu je očito bez sumnje održavala je Praznik Beskvasnih Hljebova, na koje se Pavle često osvrtao. Ipak, Pavle je upotrebio Korintićansko odano održavanje praznika fizički (uklanjanje kvasca iz kuća) kao osnovu ohrabrujući ih da održavaju ovaj praznik sa pravilnim razumjevanjem duhovnog značaja. Danas uklanjajući kvasac iz naših kuća za sedam dana opominje nas da mi, također, kroz molitve i Božiju pomoć i razumjevanje, moramo prepoznati, odbaciti i izbjegavati grijeh. Praznik Beskvasnih Hljebova je jedno vrijeme personalnog odraživanja praznika. Mi treba da razmišljamo povodom našeg naklona i postupka i tražiti od Boga da nam pomogne da prepoznamo i pobjedimo naš podbačaj.

Pavle je govorio o ovom mnogo-potrebnom sam-sebe ogledu u 2 Korinćanima 13:5 kad je on rekao Korinćanskoj crkvi: "Sami sebe okušajte jeste li u vjeri, sami sebe ogledajte. Ili ne poznajete se"

e da je Isus Hristos u vama? Već kao da u čemu niste valjani". Pavle je razjasnio važnost izražaja "Isus Hristos je u vama" u Galatima 2:20: "A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u tijelu, živim vjerom sina Božijega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene". Ovih sedam da na sam sebe-okušati pokazuje nepogrešivo u pomaganju nama da posvetimo naš život Bogu i Isusu Hristu. Ovaj sedmični-dana dugo razdoblje također opisuje našu konačnu pobjedu nad grijehom. Kako je Bog izveo strai Izrailj iz Egipatskog ropstva, On također izvodi nas iz ropstva grijeha (Rimljanima 6:12-18).

UPOTREBITI DUHOVNU LEKCIJU

Mi se učimo radeći. Mi učimo duhovnu lekciju sa radom fizičkih stvari. Radeći djelo čisteći naše kuće od kvasca opominje nas na pažljivo smotrenje grešnih misli i stav tako da ih možemo izbjeći. Bog zna to, usprkos naše dobre namjere, mi griješimo.

Mnogo godina poslije Pavlova preokreta, Pavle je opisao jake ljudske želje za grijeh, "Nalazim dakle zakon, kad hoću dobro da činim, da me na zlo goni. Jer imama radost u zakonu Božijemu po unutrašnjemu čovjeku, ali vidim drugi zakon u udima svojim, koji se suproti zakonu uma mojega, i zarobljava me zakonom grijehovnijem koji je u udima mojim. Ja nesrećni čovjek! ko će me izbavit i od tijela smrti ove? Zahvaljujem Bogu svojem u Isusu Hristu Gospoda našega. Tako dakle ja sam umom svojim služim zakonu Božijemu a tijelom zakonu grijehovnome" (Rimljanima 7:21-25).

Pavle je znao da život samo je jedna borba protiv grijeha. Biblija govori o "grijehu koji je za nas prionuo" (Jevrejima 12:1). Mi imamo našu vlastitu ulogu da igramo u pobjeđivanju grijeha. Ipak, nevjerojatno, mi se moramo osloniti na Božiju pomoć da nam pomogne. Pavle je ovo razjasnio u Filibljanima govoreći im da "gradite spasenje svoje sa strahom i drktanjem. Jer je Bog što čini u vama a da hoćete i učinite bez vike i premissljanja" (Filibljanima 2:12-13). Naše održavanje Praznika Beskvasnih Hljebova pomaže nam da shvatimo našu potrebu za Isusu Hristu pomoć u pobjeđivanju naše slabosti. Ipak, ovaj praznik je stvarno jedno vrijeme za veselje pošto Hristos nam daje za badava pomoć koja nam je potrebna. Isus, Jagnje Božije, bilo je žrtvovano za oprostjenje naših grijeha, tako smo bez kvasca, ili očišćen, naš život. On produžuje da nam pomaže da živimo poslušno kroz Božiji Duh koji živi u nama-što nas dovodi na drugi predmet poglavlja.

PRAZNIK DUHOVDAN: PRVI PLOD BOŽIJE ŽETVE

U postupku otkrivajući Svoj plan spasenja za čovječanstvo, Bog je uspostavio svoje Godišnje Svete Praznike oko vremena žetve u Srednjem Istoku (3. Mojsijeva 23:9-16; 2. Mojsijeva 23:14-16). Kao što je Njegov narod žeo njihov usjev oko ove tri prazničke sezone, Boži Sveti Dani pokazuju nam kako On žanje narod u vječni život u svoje Carstvo. Sveti Dani imaju značaj koji se zasnivaju u jedan na drugom. Zajedno oni napredujući otkrivaju Božiji rad za čovječanstvo.

Ranije smo vidjeli da Pasha označava Hristovo davanje samog sebe za nas tako da naš grijeh može biti oprostjen. Također smo vidjeli kako Praznik Beskvasnih Hljebova uči nas kako mi moramo ukloniti i izbjegavati grijeh, bilo djelom ili mislima. Sledeći Sveti dan, Duhovi, podignut je na svojim važnim temeljima. Ovaj praznik je poznat pod nekoliko imena, koje potječe od svog značaja i vremena. Također poznat kao Praznik Žetve (2. Mojsijeva 23:16), to predstavlja prvi plod (3. Mojsijeva 28:26) sakupljen kao rezultat rada od onih koji su završili proljetnu žitnu žetvu u starom Izrailju (2. Mojsijeva 23:16). To se također zove Praznik Sedmica (2. Mojsijeva 34:22), sa ovim imenom potječe od sedam sedmica i jednog dana (50 sve skupa) one su brojene da se odluči kad će se slaviti ovaj praznik (3. Mojsijeva 23:16).

Slično, u Novom Zavjetu, koji je bio pisan na Grčkom, ovaj je praznik poznat kao Pentekost (Pentekost je u originalu), koje znači "pedeseti". Među Jevrejima mnogo popularno ime za ovaj praznik

nik Praznik Sedmica, ili *shavuot*, na Jevrejskom. Jedan od najvećih događaja u historiji, Božije davanje zakona na Gori Sinaju. Ali Duhovdan ne označava samo davanje zakona; to također pokazuje kroz veliku tajanstvenost koja je bila na prvi Duhovdan ranije Crkve-kako održavati duhovni značaj Božijeg zakona.

DAR DUHOVDANA; SVETI DUH

Bog je izabrao prvi Duhovdan poslije Isusa Hrista vaskrsnuća da izlije Sveti Duh na 120 vjerenika (Djela 1:15). "Na Duhovdan bili su zajedno svi apostoli na molitvi. I u jedan put posta huka s neba kao duhanje silnoga vjetra, i napuni se kuća gdje su sjedili; I pokazaše im se razdjeljeni jezici kao ognjeni; i sjede po jedan na svakoga od njih i napuniše se svi Duha svetoga, i stadoše govoriti drugima jezicima, kao što im Duh davaše te su govorili" (Djela 2:1-4). Govor u različitim jezicima dogodio se kad je gomila ljudi bla okupljena u Jerusalmu, gdje je svaki posjetioc čuo govor apostola na svom rođenom jeziku (stih 6-11). Ovaj uzbudljivi događaj dokazao je prisustvo Duha svetoga. U početku narod u Jerusalmu koji su posvjedočili ovo čudo događaja bili su u čudu, sa nekom oznakom djelovanja Hrišćana da su pijani (Djela 2:12-13). Apostol Petar sad ispunjen Duhom svetim, prosto je razjasnio skupu kao ispunjenje Joelovog proročanstva: "I biće u posljednje dane, govori Gospod, izliću od duha svojega na svako tijelo" (Djela 2:17; Joilo 2:28). Petar je razjasnio kako njegovi slušatelji i isto mogu primiti ovaj Duh: "Pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oprostjenje grijeha i primićete dar svetoga Duha. Jer je za vas obećanje i za djecu vašu, i za sve daljne koje će god dozvati Gospod Bog naš" (Djela 2:38-39).

Bog je upotrebio ovo čudo i Petrov govor da doda 3000 duša u svoju Crkvu na taj dan. Svi ovi obračeni bili su kršteni i primili su Duha svetoga (stih 40-41). Od ovog važnog događaja Božiji Duh je pristupačan svakome onome koji se iskreno pokaje i pravilno kršten. Duhovdan je jedna godišnja opomena da je Bog izlio svoj Duh sveti da postavi svoju Crkvu, grupu vjerenika koji se vode Njegovim Duhom.

ZAŠTO NAM JE POTREBAN BOŽIJI DUH?

Ljudski govoriti, nije važno kako teško pokušavamo da ne grešimo (1. Carevima 8:46; Rimljanima 3:23). Priznavajući ovu nasljeđenu slabost čovječanstva, Bog je jadikovao u 5. Mojsijevoj 5:29, "O, kad bi im bilo srce svagda tako da me se boje i drže sve zapovjesti moje svagda, da bi dobro bilo njima i sinovima njihovijem do vijeka!" Ovdje Bog razjašnjava da čovječanstvo ima problem sa srcem. Akademsko znanje zakona ne omogućava nas da mislimo kao Bog. Postati božanstveni u našim mislima, stav i djelo je izvan dohvaćaja i mogućnosti čovjeku i ženi bez jednog dodatka sastavine: Božijeg Duha. Božiji način mišljenja proizvodi mir, radost i brigu za druge. Isus je pohvalio advokata koji je pravilno naveo značaj Božijeg zakona: "Ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svom misli svojom; i bližnjega svojega kao sam sebe" (Luka 10:27). Ovaj čovjek je naveo iz 5-te Mojsijeve 6:5 i 3-će Mojsijeve 19:18, iz dvije knjige petoknjžja Mojsijeva. Isus je ovdje potvrdio da Starog Zavjeta zapisi su zasnovani na ova dva velika principa ljubavi (Matej 22:40). Suština Božijeg zakona je ljubav (Rimljanima 13:8-10; 1-va Solunjanima 4:9). Bog je dao svoje zapovjesti zato što nas voli. Pišući braći koji su imali Duh sveti Jovan je rekao, "Po tom znamo da ljubimo djecu Božiju kad Boga ljubimo i njegove zapovjesti držimo. Jer je ovo ljubav Božija da zapovjesti Njegove držimo; i zapovjesti njegove nisu teške" (1. Jovanova 5:2-3).

Pošto Božiji Duh sada živi u Crkvi, njeni članovi mogu izraziti pravednu ljubav. "Novu vam zapovjest dajem", Rekao je Isus, "da ljubite jedan drugoga kao što ja vas ljubim...Po tom će svi poznati da ste moji učenici ako uzimate ljubav među sobom" (Jovan 13:34-35). Božiji dar Duha svetoga na dan Duhova omogućuje Crkvu da u potpunosti izrazi Božiju zapovjest ljubavi.

ISUS HRISTOS: PRVI PLOD VJEČNOG ŽIVOTA.

Prvi plod je prvi poljoprivredni proizvod sazrevanja i berbe. Kroz Bibliju, Bog upotrebljava analogiju žetve-i, specijalno na Duhovdan, prvi plod-da prikaže izgled njegova plana za spasenje. Izrael je održavao ove dane u kasnijem proljeću poslije ječmene i pšenične ozime žetve. Specijalni prinos od prvog ušetog žita za vrijeme Dana Beskvasnih Hljebova, zvano kao obrtanje-snopa prinos, označavajući početak te žetve, koja se produžuje za 50 dana i dolazi do Duhovdana (3. Mojsijeva 23:11). Ova proljetna žetva bila je prvi plod tog godišnjeg poljoprivrednog prinosa.

Jedan od prve žetvene lekcije Novog Zavjeta je ta da je Isus Hristos, "usta iz mrtvije i bi novina onima koji umriješ" (1. Korinćanima 15:20). Obrtni-snop žrtve prestavlja Isusa Hrista, koji je bio "prvorodeni iz mrtvijeh" (Kolašanima 1:15,18). On je prestavio sebe Bogu Ocu kao vrstu, ili primjer, prvog ploda u Nedjelju poslije Njegova vaskrsenja, isti dan za vrijeme Dana Beskvasnih Hljebova na koji je prvi snop žita proljetne žetve bio obrtan pred Bogom. Rano na prvi dan nedjelje (Nedjelju u jutro), dok je još bila tama i Isus je već bio vaskrsnuo (Jovan 20:1), Marija Magdalena došla je kod groba i našla je da je kamen na grobu bio već odmaknut. Ona je odtrčala da kaže Petru i Jovanu da Isus više nije u grobu. Ova dva čovjeka požurili su ka grobu i uvjerali su se da je Isus već otišao (Jovan 20:2-10). Kada su Petar i Jovan napustili svoju kuću, Marija Magdalena je stajala na polju kod Isusova groba (stih 11). Dok je ona plakala, Isus se pojavio njoj ali joj nije dozvolio da ga se dohvati pošto se On još nije bio "vratio k Ocu Svojemu" (Jovan 20:17).

Kasnije istoga toga dana Isus se pojavio opet. Ovog puta On je dozvolio da ga se dotaknu neke žene (Matija 28:9). Njegove vlastite riječi pokazuju da, između vremena kad ga je Marija Magdalena vidjela i vremena kada je dozvolio da ga žene dotaknu, Hristos je bio otišao k, i bio primljen od Oca. Obrtni-snop obreda koji je Bog dao starom Izraelju to prestavlja Isusa Hrista prihvaćanje od Njegova Oca kao "prvi plod od onih koji spavaju" (1. Korinćanima 15:20).

CRKVA KAO PRVI PLOD

Rimljanima 8:29 govori o Isusu Hristu kao "prvorodeni među mnogom braćom". Ipak, Novog Zavjeta crkva također se smatra da je prvi plod. Govoreći o Ocu, Isus je rekao, "Jer nas dragovoljno porodi riječju istine, da budemo novina od Njegova stvorenja" (Jakov 1:18). Božiji Duh u nama označava nas i posvećuje nas-stavlja nas na stranu kao Hrišćane. "A ako ko nema Duha Hristova" pisao je Pavle, "on nije Njegov" i "Jer koji se vladaju po duhu Božijemu oni su sinovi Božiji" (Rimljanima 8:9,14).

Pavle se također odnosio na braću kao one "koji novinu duha imamo" (stih 23). On se pozivao na prvog vijeka Hrišćane kao prvi plod Božijeg poziva (Rimljanima 16:5; 1 Korinćanima 16:15). Značajnost Biblijskih pisaca nazivajući ovaj narod Božiji prvi plod postalo je očevidno kada mi razmotrimo Jovan 14:6. Ovdje Isus kaže, "Ja sam put i istina i život, niko neće doći k Ocu do kroz mene". Koliko je, kroz vjekove, stvarno prihvatilo i izvršivalo put života koji je Isus učio? Čak i danas mnogi narod jednostavno nikad nisu čuli mnogo, bilo išta, o Isusu Hristu. Kako će Bog njima ponuditi spasenje?

Malo ljudi razumije da Bog slijedi sistematski plan, simbolizovan sa Njegovim Svetim Danima, da spasi cijelo čovječanstvo sa ponudom cijelom narodu vječni život u njegovom Carstvu. U ovome svijetu mi smo jednostavno na početku žetve za carstvo Božije. Apostol Pavle je razumio ovo: "Ali Hristos usta iz mrtvijeh, i bi novina onima koji umriješ... Jer kako po Adamu svi umiru, tako će i po Hristu svi oživjeti, ali svaki u svome redu, novina Hristos, a po tom oni koji vjerovaše Hrista o Njegovu dolasku" (1. Korinćanima 15:20,22-23). Bilo ko da je sad pozvan i izbran od Boga je uvrstean sa Hristom kao Božiji prvi plod (Jakov 1:18).

Biblija nas uči da Bog treba da pozove narod (Jovan 6:44,63). Naš tvorac, stoga, kontroliše vrijeme svoje žetve. Kad je Bog osnovao svoju Crkvu davajući svoj Duh sveti određenim vjericima na

Dan Duhova u A.D. 31, On je proširivao svoju duhovnu žetvu. To je bio početak onoga što je Joilo prorok rekao, da će Bog napokon izliti svoj Duh sveti na "svaku dušu" (Joilo 2:28-29; Djela 2:14-17).

DUH SVETI NA POSLU

Dolazak Duha svetoga dramatično je promjenio živote tih ranijih Hrišćana. Knjiga Djela je puna zapisa ranije Crkve znatnih duhovnih značaja na okolinu društva. Promjena je bila tako očevidna ta ko da su nevjernici krivili Hrišćane da su "zamutili vasioni svijet" (Djela 17:6). Tako je bila očevidna, čudnovata sila Duha svetoga. Da bi podpuno shvatili kako Božiji Duh može raditi u nama, mi moramo shvatiti što je Duh sveti. To nije osoba koja, pored Boga Oca i Hrista Sina, sačinjava jedno "Trojstvo". U zapisima Duh sveti je opisan kao sila od Boga koja radi u našem životu (Djela 1:8; Rimljanima 15:13,19), ista sila koja je bila na radu u službi Isusa Hrista (Luka 4:14; Djela 10:38).

Ova božanstvena sila omogućava nam da budemo "vođeni od Duha Božijega" (Rimljanima 8:14). To je bila ista ova sila koja je preokrenula živote ranijih Hrišćana i ta ista sila radi danas u Crkvi. Pavle je rekao Timoteju da Božiji Duh je jedna "sila i ljubavi i čistote" (2. Timoteju 1:7). Duhovdan služi kao godišnja opomena da naš Tvorac još uvijek radi čuda, dava Svoj duh prvom plodu svoje prve žetve, omogućavajući ih da napreduju u njegovom radu u ovom svijetu.

PRAZNIK TRUBA: JEDAN ZAOKRETAJ U ISTORIJI

Praznik Truba prestavlja jesenje praznike-prestavlajući najviši stepen sadašnjeg doba čovjeka i početak jednog nevjerovatnog vremena u koje će Bog igrati mnogo veći i direktniji dio u svjetskim događajima. Prošli praznici sadrže personalnu odgovornost u radu Boga u ljudima koje on poziva i izabira. Ali dan Truba sadrži posredovanje Boga u aferi ljudi na globalnoj sferi. Ovaj dan prestavlja jedan dramatični zaokretaj u svjetskoj istoriji. Ovaj praktični praznik također bilježi početak treće i posljednje prazničke sezone (2. Mojsijeva 23:14; 5. Mojsijeva 16:16, koje obuhvaća posljednja četiri Sveta Dana godine.

POVRATAK ISUSA HRISTA

Praznik Truba označava ništa manje nego povratak Isusa Hrista na zemlju da uspostavi Carstvo Božije! Knjiga Otkrivenja otkriva jedan potresnih događaja opisan od anđela trubeći jednu seriju od sedam trubnih glasova. Sedmi anđel trubeći posljednu trubu označava da "Posta carstvo svijeta Gospoda našega i Hrista Njrgova" (Otkrivenje 11:15). Povratak Isusa Hrista stoji kao posljedni i najvažniji događaj povezan sa trubljenjem proročanske trube. Od svih proročanstva u Bibliji, ovaj jedan stvarno objavljuje jako mnogo uzbuđenu novost moguću za ovaj bjedni, grehom-ispunjeni svijet!

Praznik Truba također označava buduće ispunjenje od mnogih Starog Zavjeta proročanstva koji govore o Mesijevom dolasku kao car koji će vladati sa silom i autoritetom. Pojam pobjede Mesijeve bila je na umu apostola odmah poslije Isusova vaskrsnuća. Kad im se On pokazao u ranim danima, oni su ga upitali ovako: "Gospode, hoćeš li sad načiniti carstvo Izrailjevo?" (Djela 1:6). Čak u Njegov ovoj ranijoj službi, Isus je govorio o razlici između Njegova prvog i drugog dolaska. Kada je Pontije Pilat, guverner Judeje, pitao Isusa pred samo raspeće, Isus je izjavio jasno da On nije došao da sa d vlada.

"Carstvo moje nije od ovoga svijeta", kazao je Isus državnim licima. "kad bi bilo od ovoga svijeta carstvo moje, onda bi sluge moje branile da ne bih bi predan Jevrejima; ali carstvo moje nije odavde". Onda mu reče Pilat, "Daklem si ti car?" Isus odgovori: "Ti govoriš da sam ja car. Ja sam za to rođen, i zato sam došao na svijet da svjedočim istinu" (Jovan 18:36-37). Poslije Hristova vaskrsnuća,

apostoli su uzrujano očekivali Isusovo obećanje. Oni su bili svjesni mesijanskog proročanstva kao u Isaia koje opisuje vreme u koje će biti "vlast na ramenu" i "bez kraja će rasti vlast i mir" (Isaia 9:6-7).

U odgovoru na apostolska pitanja kada su ga upitali dali će uskoro postaviti carstvo Izrailja, Isus im je rekao da oni ne moraju znati "vrijeme i ljeta koje Otac zadrži u svojoj vlasti" (Djela 1:7). Umjesto, Hristos im je rekao da imaju uvid na širenje jevanđelja-dobru vijest- kroz cijeli svijet. Poslije, u međuvremenu, apostoli su shvatili da Hristov drugi dolazak nije bio potrebno odmah. Broj zapisa opisuj svetce da su očekivali ranije Hristov povratak.

ZAŠTO SIMBOL TRUBA?

Uzbuđenost ovog Svetog Dana, opisuje ovaj važan događaj, je obuhvaćen u simbolu ovog parznika. Stari Izrailj slavioga je sa "spomen trubin, sabor sveti". (3. Mojsijeva 23:24). Kakav je značaj drama tičnog zvuka koji prati održavanje ovog dana? Da bi nam pomoglo da razumijemo simbol trube, sa d da vidimo ukartako na upotrebu toga muzičkog instrumenta u Bibliji.

GODIŠNJI BOŽIJI PRAZNICI

Bog je naredio starom Izrailju u pravilnu upotrebu trube za objavu važnih vijesti. Zvuk jedne trube znači okup vođa Izrailja. Zvuk dvije trube okup cijelog naroda (4 Mojsijeva 10:3-4). Bog je također r upotrebio trubu da objavi Svoj sastanak sa Izrailjem kada se On spustio na Goru Sinaj (2. Mojsijeva 19:16). Truba također može upozoriti i na opasnost. 4 Mojsijeva 10:9 kaže, "I kad pođete na vo jsku u zemlji svojoj na neprijatelja koji udari na vas, trubite u trube". U ovom slučaju truba trubi up ozorenje o dolazećoj opasnosti i pretećeg rata.

Truba također može pružiti jedan praznički zvuk: "Tako i u dan veselja svojega i na praznike svoje i početke mjeseca svojih trubite u trube... i biće vam spomen pred Bogom vašim" (4 Mojsijeva 10:10). Sa njihovom sposobnošću da prenose zvuk preko velike udaljenosti, truba je bila divni instrument za pokretanje naroda pažnju. U pogledu ovoga praznika, Psalm 81:3 izjavljuje: "Trubite o meni u trubu, o ustapu radi praznika našega.

ZNAČAJ TRUBSKOG ZVUKA

Pisci Novog Zavjeta otkrili su dodatak razumjevanja o značaju trubljenja trube. Vidi Pavlov opis Isusa Hrista povratka: "Jer će sam Gospod sa zapovješću, s glasom arandjelovim, i s trubom Božijom sići s neba i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najprije. A po tom mi živi koji smo ostali, zajedno s Njim bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti" (1. Solunjanima 4:16-17). Pavle također govorio o danu kada je prvi plod označen na Duhovdan da će vaskrsnuti u vječni život. U 1 Korinćanima 15:52 on kaže da će se ovo desiti, "U jedan put, u trenu oka u posljednoj trubi; jer će zatrubiti i mrtvi će ustati neraspadljivi, i mi ćemo se pretvoriti". Apostol Jovan povezo je trubljenje trube sa Hristovim povratkom kad je napisao, "I sedmi anđeo zatrubi i postaje veliki glasovi na nebesima govoreći, 'postaje carstvo svijeta Gospoda našega i Hrista Njegova, i carovaće vijek va vjeka!'" (Otkrivenje 1:15). Ovi zapisi dramatično opisuju važnost Praznika Truba. I ako Praznik Truba nije spomenut sa imenom u Novom Zavjetu, mi nemamo dobrih razloga da predpostavljamo da ovaj Sveti Dan ne treba održavati. Nasuprot, ranija Crkva upotrebljavala je Jevrejske zapise kao ovu osnovu doktrine (2. Timotiju 3:16). Kao i Deste Zapovjest (Jakov 2:10-11) svaki od Božijih praznika su pouzdani i sabrani odnoseći se jedan na drugoga. Sa održavanjem svih, mi možemo razumjeti Božiji čudnovati plan za čovječanstvo. Mi ne smijemo ignorirati neke od njegovih Svetih Dana dok održavamo druge.

ISUSOVO PROROČANSKO UČENJE

Pri kraju Hristove fizičke službe, apostoli su ga pitali o kraju ovog sadašnjeg doba. Vidi Matej 24:3. "A kad je sjedio na Gori Maslinskoj pristupiše k njemu učenici govoreći" 'kaži nam kada će to biti? i kakav je znak tvojega dolaska i posljotka vijeka?'" . Ranije Danilo je prerekao o uspostavljanju Carstva Božijega i kako će sveti, Božiji narod, naslijediti carstvo (Danilo 244\$; 7:18). Kao i apostoli, Danilo nije znao kada će Carstvo da dođe.

Isus je počeo da razjašnjava događaja koji će se pokazati pred Njegov dolazak. Isus je razjasnio proročanstvo koje je bilo "zatvoreno i zapečaćeno" od Danilovih dana (Danilo 12:9). U Matej 24 Isus Hristos je opisao svojim učenicima vjersko zavođenje, ratove, gladi, pomor, bolesti, zemljotres i i druge nepogode (stihovi 4-13). On je opisao vrijeme Njegova povratka kao jedno doba mrzosti i bezakonja. U ovom izlaganju Isus je rekao, "I propovjedaće se ovo jevanđelje o carstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svijem narodima. T tada će doći posljedak" (stih 14).

MNOGO DETALJNIJE U KNJIZI OTKRIVENJA

Poslije je Isus Hristos otkrio mnoge detalje o ovom važnom vremenu. Knjiga Otkrivenja je opisana kao "Otkrivenje Isusa Hrista, koje daje Njemu Bog, da pokaže slugama svojim šta će skoro biti" (Otkrivenje 1:1). Ovdje je Hristos ponovio kroz apostola Jovana iste događaje koje je On opisao svojim sljedbenicima decenije ranije. Sad, ipak, Isus je upotrebio simbol od nekoliko pečeta koje će On otvoriti jedan po jedan (Otkrivenje. 6) Poslije ovoga, na početku Božijeg gnjeva protiv neposlušnih naroda, Isus je prorokovao sedam nevolja koje će biti izlivena na griješni svijet, sa zvukom trube objavljujući svaki pojedini (Otkrivenje8-9). Na pokon Bog će onda poslati dva "svjedoka" ili "proroka" da objave njegovu istinu pobunjeničkom svijetu (Otkrivenje 11). Tragično, ovo bezbožno društvo odbaciće ova dva Božija čovjeka i ubiće ih (stih 7-10). Ovi dramatični događaji postaviće pozornicu za sedmog anđela trubu trubeći Isusa Hrista povratak da preduzme vlast nad upravama na zemlji (Otkrivenje 11:15). O ovome istom pokazanom prizoru, Matija 24 kaže da "I odmah će po nevolji tih dana sunce pomrčati, i mjesec svoju svjetlost izgubiti, i zvijezde s neba spasti, i slie nebeske pokrenuti se. I tada će se pokazati znak sina čovječijeg na nebu; i tada će proplakati sva pl emena na zemlji i ugledaće Sina Čovječijeg gdje ide na oblacima nebeskim sa silom i slavom velikom. I poslaće anđele svoje s velikijem glasom trubnijem; i sabraće izabrane njegove od četiri vjetra , od kraja do kraja nebesa" (stih 29-31).

NEČUVENI DOGAĐAJI NA HRISTOVU DOLASKU

Nevjerojatno, kad se Isus Hristos vrati na Goru Maslinovu u Jerusalem, narodi svijeta će se okupiti da se bore protiv Njega (Zaharija 14:1-4). Otkrivenje 19:19 opisuje ovu neizbježivu borbu: "I vidio sam zvijer i careve zemaljske i vojnike njihove skupljene da se pobiju s onijem (Isusom Hristom) što sjedi na konju i s vojskama Njegovim". Zašto bi neko želio da se suprostavi Mesiji? Vojska će pokušati uništiti Hrista zato što je Sotona zaveo cijeli svijet (Otkrivenje 12:9). Sotonski upliv će utjecati na narode da se suprostave Hristu kad se On vrati. (Sledeće poglavlje će otkriti kako će Bog postupiti sa Sotonskom prevarom).

Praznik Truba također objavljuje vaskrsnuće mrtvih. Apostol Pavle govori o ovom događaju: "Jer budući da kroz čovjeka bi smrt, kroz čovjeka i vaskrsnuće mrtvije. Jer kako po Adamu svi umiru, tako će i po Hristu svi oživjeti, ali svak u svom redu: novina Hristos, a po tom koji vjerovaše Hristu o Njegovom dolasku" (1. Korinćanima 15:21-23).

Pavle je dalje razjasnio: "Jer će sam Gospod sa zapovješću, sa glasam arhanđelovije m i trubom Božijom sići s neba, i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najprije" (1. Solunjanima 4 :16), a po tom mi živi koji smo ostali u to vrijeme (stih 17).

Otkrivenje 20:5 opisuje ovo kao "prvo vaskrsnuće". Ova promjena u vječni život bila je nada ranijih Hrišćana i ostala goreća nada onih koji razumiju Božiji plan. U knjizi Rimljanima, Pavle opisuje vaskrsnuće kao veličanstveni izvod iz ropstva: "Jer čekanje stvari čeka da se jave sinovi Božiji... da će se sama stvar oprostiti od ropstva raspadljivosti na slobodu slave djece Božije... A ne samo ona, negi i mi koji novinu duha imamao, i mi sami u sebi uzdišemo očekujući posinjenja i izbavljenja tijelu svojemu" (Rimljanima 8:19, 21, 23).

Mi vidimo da, čak i kroz tragedije događaje leži u napred, dobra vijest je ta da će Bog posredovati da spasi čovječanstvo i da vodi narod na Njegov put života. Isus Hristos će se vratiti da uspostavi Božiju hiljadugodišnju upravu, da donese svoju pravednu upravu na zemlju. Ovo je divno, nadahnuće Praznika Truba. Hristos nas je učio da se molimo "da dođe carstvo tvoje" (Matija 6:10). Kako hitno nama je potreban odgovor na tu molitvu!

DAN OČIŠĆENJA: UZROK UKLANJANJE GRIJEHA I IZMIRENJE S BOGOM.

Mi smo već vidjeli - kroz simbol zaveden u Pashi - da je Hristova prolivena krv očisćava naš prošli grijeh. U stvari, očišćenje označava izmirenje. Dan Očišćenja simboliše izmirenje Boga i cijelog čovječanstva. Ako smo mi izmireni sa Bogom kroz Hristovo ožrtvovanje, zašto nam je onda potreban drugi Sveti Dan da nas uči o tom izmirenju? Ako smo već izmireni, zašto nam je potreban post, kako je zapovjeden na Dan Očišćenja? (3. Mojsijeva 23:27; Djela 27:9). Kakva je važnost ovog dana u Božijem glavnom planu za spasenje čovječanstva?

Dan Očišćenja i Pasha obadvoje nam govore o oproštenju grijeha i našeg izmirenja sa Bogom kroz Hristovo ožrtvovanje. Ipak, Pasha je personalna i (za sada) pojedinačno primjenjena Hrišćanima koje Bog poziva sada u ovom vremenu, Dan Očišćenja nosi sadašnje sveopšte razumjevanje. Štoviše, Dan Očišćenja opisuje jedan važan dodatni korak u Božijem spasavajućem planu koji se ne može naći u Pashi. Ovaj korak mora da uzme mjesto prije nego čovječanstvo može osjetiti mir na zemlji. Cijeli narod pati tragične posljedice grijeha. Ali grijeh ne može se dogoditi bez uzroka, i Bog ističe ovaj uzrok čisto u simbolu povezanim sa Danom Očišćenja.

SOTONA AUTOR GRIJEHA

Dan Očišćenja obuhvaća ne samo oprostaj grijeha; on opisuje uklanjanje pravih uzroka grijeha-Sotonu i njegove demone. Dokle Bog ne ukloni originalnog podbadača grijeha, čovječanstvo će jednostavno produžiti da zapada u neposlušnost i patnju. Iako naša ljudska priroda ima dio da igra u našem grijehu, Sotona đavo snosi veliku odgovornost za upliv nad čovječanstvom da se protive Bogu. Iako misle mnogi ljudi sumnjajući u postojanje đavola, Biblija otkriva Sotonu kao jako, nevidljivo biće koji more da utječe na cijelo čovječanstvo. Otkrivenje 12:9 govori nam da je njegov upliv tako velik da je on "zaveo cijelo čovječanstvo".

Đavo zaslijepi narodu razumjevanje Božije istine. Apostol Pavle razjasnio je ovo Korinćanima: "Ako li je pak pokriveno jevanđelje naše, u onima je pokriveno koji ginu, u kojima bog svijeta ovoga oslijepi razume nevjernika, da im ne zasvijetli vidjelo jevan

đelja slave Hristove, koji je obličje Boga, koji se ne vidi" (2. Korinćanima 4:3-4). Pavle također uči nas da Sotona utječe na svako živo biće da ide putom neposlušnosti. On je primjetio da su oni koji su pozvani u Božiju crkvu "U kojima nekad hodiste po vijek u ovoga svijeta, po knezu koji vlada u vjetru, po duhu koji sada radi u sinovima protivljenja" (Efezanima 2:2).

Pavle je upozorio Korinćane da Sotona može predstaviti sebe kao pravedna, "I nije čudo, jer se sam Sotona pretvara u anđela svjetla. Nije dakle ništa veliko ako se i sluge njegove pretvaraju kao sluge pravde, kojima će svršetak biti po djelima njihovijem" (2. Korinćanima 11:14-15). Isus Hristos prosto je stavio da je Sotona proizveo grijeh i pobunu u svijetu. U Jovanu 8:44 Hristos je to učinio prosto onima koji su bili protivni Njegovom učenju: "Vaš je otac đavo; i slasti oca svojega hoćete da činite: on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini, jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je lažov i otac laži".

Povezati ove zapise zajedno da vidimo silu i upliv Sotone. Pavle nas je upozorio da budemo oprezni na zavodljivi način đavola: "Ali se bojim da kako što zmija Evu prevari lukavstvom svojim tako i razumi vaši da se ne odvrte od prostote koja je u Hristu" (2. Korinćanima 11:3).

Hrišćani koji se bore da odole Sotoni i prestanu griješiti vode duhovnu borbu protiv đavola i njegovih demona. Pavle razjašnjava: "Jer vaš rat nije s krvlju i s tijelom, nego s poglavarima i vlastima, i s upraviteljima ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba" (Efezanima 6:12).

Pavle je dalje razjasnio ovdje da će Isus Hristos izvesti nas od pritiska đavola (stih 13-18). Svakako, Bog je mnogo jači od Sotone, ali mi moramo učiniti naš dio aktivno se suprostavljati đavolu i tjelesnim željama. Dan Očišćenja gleda unapred u vrijeme kada će se Sotonsko zavođenje ukloniti i on neće više biti slobodan da utječe i zavodi čovječanstvo (Otkrivenje 20:1-3).

STAROG ZAVJETA SMBOLIZAM

Treća Mojsijeva 16 opisuje Božije upustvo starom Izrailju da održavaju Dan Očišćenja. Iako, od žrtvovanja Hristova, nije potrebno žrtvovanje životinja, ovo poglavlje dodaje znamenito našem razumjevanju Božije namjere. Vidite sveštenik je morao da iza bere dva jarca za prinos grijehu za narod, i da ih metne pred Gospoda (stih 5,7). Aron, poglavar sveštenečki, treba da baci ždrijeb da izabere jednog "za Gospoda" koga je on trebao da prinese kao žrtvu (stih 8-9). Ovaj jarac prestavlja Isusa Hrista, koji će biti ubijen da plati naše grijeha.

Drugi jarac služi komplutno kao druga svrha. "A jarac na koga padne azazelov neka metne živa pred Gospoda, da učini očišćenje na njemu, pa neka ga pusti u pustinju Azazelu" (stih 10). Vidite da ovaj jarac nije ubijen. Poglavar sveštenečki treba da "metne obje ruke na glavu jarcu živome, neka ispovjedi nad njim sva bezakonja sinova Izrailje vije i sve prestupe njihove u svijem grijesima njihovijem, i metnuvši ih na glavu jarcu neka ga da čovjeku spremnom da ga istjera u pustinju" (stih 21-22). Sveštenik izabira sa ždrijebom "žrtvu" ili Azazela, kako riječ pokazuje u orginalnom Jevrejskom. Mnogi školarci označavaju Azazela kao ime demona nastanjenih u pustinji (Interpreter's Dictionary of the Bible, Vol. 1, p. 326). Azazelov jarac prestavlja Sotonu, koji nosi odgovornost za grijeha čovječanstva (stih 22) zbog zavođenja na koje je on naveo čovječanstvo.

Poglavar sveštenečki stavi svoje ruke na jarca i ispovjedi nad njim navaljalstvo, pobunu i grijeh naroda. Zašto on mora to da učini? Kao sadašnji upravitelj svijeta, đavo snova

si odgovornost za svoje izopačenje u zavođenju i prisiljavanju ljudstva da griješi. "Istje rani grijehom-natovareni jarac... označava podpuno uklanjanje grijeha naroda i predati to, tako reći, zlim duhovima kome to pripada" (The One Volume Bible Commentary, p. 95). Žrtvovani jarac, u modernoj upotrebi, je neko kose nepravedno držan odgovornim za greške drugih. Ipak, moderna Engleska riječ žrtvenički jarac ne može se pravilno upotrebiti na Sotonu; đavo nije žrtvenički jarac u modernom smislu izražaja. (Iako neka Biblijska prevodjenja upotrebljavaju riječ "žrtvenički jarac", Grinov Doslovni Prevod 9 Green's Literal Translation) mnogo tačnije naziva ga "istjerani jarac"). Rađe nego nepravedno nositi krivicu za grijeh, Sotona će biti držan pravedno odgovornim za svoj namjerni stav sa kojim je on vodio čovječanstvo u grijeh hiljadama godina.

Simbol živog jarca uspoređuje sudbinu Sotone i njegovih demona, koje će Bog odstraniti prije uspostavljanja Isusa Hrista hiljadu godišnje uprave. Knjiga Otkrivenja opisuje taj događaj: "I vidjeh anđela gdje silazi s neba, koji je imao ključ od bezdana i verige velike u ruci svojoj. I uhvati aždaju, staru zmiju, koja je đavo i Sotona, i sveza je na hiljadu godina i u bezdan baci je, i zatvori je, i zapečeti nad njom, da više ne prelašćuje na roda, dok se ne navrši hiljadu godina..." (Otkrivenje 20:1-3). Tako će đavo i njegovi demoni, koji su kroz hiljade godina zavodili čovječanstvo u svako zlo koje se može zamisliti, biće odstranjeni u mjesto zabranjeno (stih 4). Podpuno globalno izmirenje sa Bogom ne može se učiniti sve dok se izvor tolikog grijeha i patnje-Sotona-ne ukloni.

MODERNA PRIMJENA OVIH PRAZNIKA

Sada vidite naročita upustva kad i kako da održavamo ovaj praznik. "A deseti je dan toga mjeseca Dan Očišćenja", Bog kaže. "Sabor sveti neka vam je, i mučite duše svoje ..." (3. Mojsijeva 23:27). Kako Vi "mučite dušu svoju" na taj dan? Mučiti dolazi od Hebrejske riječi **anah**, koja znači 'biti mučen, biti pritišten dolje, biti ponizan, biti krotak' (Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words, "To be Humbled, Afflicted"). Ista riječ je upotrebljena u pogledu posta u Psalmu 35:13 i Jezdri 8:21. Postiti znači suzdržati se od hrane i pića (Jestir 4:16).

Zašto nam Bog govori da mi postimo tih 24 časa? Post izražava našu poniznu želju da se približimo Bogu. Dan Očišćenja predstavlja jedno dolazeće vrijeme pomirenja za koje će, sa Sotonom odstranjenim i svijet koji je razoren sa strašnim događajima vodeći u ovo vrijeme, jedna ponizna i pokajnička poniznost ljudstvo će na pokon biti izmireno s Bogom. Malo ih razumije pravu svrhu posta. Post nije da mi privučemo Boga našoj želji. Mi ne postimo da primimo bilo šta od Boga izuzev Njegovu beskrajnu milost i oproštenje za našu ljudsku slabost. Post nam pomaže da se sjetimo kakav je privremeni naš fizički opstanak. Bez hrane i vode, mi bi uskoro uginuli. Post nam pomaže da shvatimo koliko nam je potreban Bog kao davaoc i održatelj života.

Mi stalno moramo da postimo na Dan Očišćenja u pokajničkom stavu uma. Vidi Danilov primjerni stav dok je postio: "I okrenuo sam lice svoje prema Gospodu Bogu tražeći ga molitvom i molbama s postom i s kostrjeti i pepelom. I pomolio sam se Gospodu Bogu svojemu ispovjedajući se" (Danilo 9:3-4). Ranija Crkva je održavala Dan Očišćenja. Više od 30 godina poslije Hristove smrti, Luka se odnosio na to vrijeme i sezone sa spominjanjem toga dana, govoreći da "i plovidba bila je već bez straha, jer i post je već bio prošao" (Djela 27:9). Skorom svi Biblijski komentari i riječnici priznaju da "Post" odnosi se na Dan Očišćenja. Još jedna važna pouka dolazi kroz Dan Očišćenja. Mi smo već vidjeli da ubijeni jarac predstavlja žrtvovanje Isusa Hrista, koji je uzeo na sebe smrtnu kaznu koju smo mi zaradili griješeći. Ali Isus Hristos nije ostao mrtav; on je oživio. Što nas Dan Očišćenja uči o Hristovoj ulozi poslije Njegova vaskrsnuća? 3-ća

Mojsijeva 16:15-19 opisuje sveti obred koji se obavljao samo jednom svake godine, na Dan Očišćenja. Poglavar sveštenečki trebao je da uzme i unese krv ubijenog jaraca u Sveto Mjesto-najsvetije mjesto u šatoru - do zaklopca. Zaklopac je bio simbolično pravi prijesto Svemogućeg Boga. Poglavar sveštenečki je vršio službu koju je Hristos uradio za pokajane Hrišćane. Podižući se k istom prijestolu Božijemu sa krvi svojeg žrtvovanja, Hristos posreduje za nas-kao što je to radio od samog vaskrsenja-kao nas Poglavar sveštenečki. Knjiga Jevrejima tumači ovaj simbol jasno. "Ali došavši Hristos, Poglavar sveštenečki dobara koja će doći, kroz bolju i savršeniju skiniju, koja nije rukom građena, to jest, nije ovoga stvorenja. Ni s krvlju jarčijom, niti telećom, nego kroz svoju krv uđe jednom u svetinju i nađe vječni odkup" (Jevrejima 9:11-12). Zbog Hristova žrtvovanja, mi uživamo otvoren pristup k pravom zaklopcu-prijestolu našeg milostivog, voljenog Tvorca. Ovo je dramatično i čudom izraženo u momentu Hristove smrti, "crkveni zavjes", koji je pokrivao ulaz u Sveto mjesto "razdrije se na dvoje od gornjega kraja do donjega" (Matija 27:51; Marko 15:38). Ova masovna zavjesa iznad ulaza u Sveto mjesto bila je razderana u jednom dramatičnom dokazu za pristup koji mi sad imamo k Božijem prijestolu. Mnogi stihovi u Jevrejima spominju Hristovu ulogu kao našeg Poglavara Sveštenečkog i zastupnika. Zbog Njegovog žrtvovanja zbog nas, mi možemo "da pristupimo slobodno k prijestolu blagodati, da primimo milost i nađemo blagodat za vrijeme kad nam zatreba pomoć" (Jevrejima 4:16).

Dan Očišćenja tako opisuje divno izmirenje koje mi imamo s Bogom, učinjeno mogućim kroz Hristovo žrtvovanje. To također pokazuje izvanrednu istinu da Sotona, tvorca grijeha, će napokon biti uklonjen tako da čovječanstvo može na pokon postići izmirenje sa Bogom na sveopćoj osnovi. Dan Očišćenja služi kao jedan predhodni korak u očekivanom idućem miljekazu u Božijem veličanstvenom Svetom Danu, divno opisanim sa praznikom Sjenica.

PRAZNIK SJENICA ISUSA HRISTA UPRAVA NAD CJELOM ZEMLJOM

U njegovom prvom nadahnutom govoru poslije primitka Duha svetoga na Duhovdan, apostol Petar istakao je Božije upustvo za čovječanstvo: "Pokajte se dakle, i obratite se da se očistite od grijeha svojih, da dođu vremena odmaranja od lica Gospodnjega. I da pošalje naprijed narečenoga vam Hrista Isusa. Kojega valja dakle nebo da primi do onoga vremena kad se sve popravi, što Bog govori ustima svijih svetijeh proroka svojih od postanja svijeta" (Djela 3:19-21). Koje je to "vrijeme odmaranja" i "vrijeme popravka"? o kome Petar govori?

Božiji plan za čovječanstvo obuhvaća popravak. Praznik Sjenica simbolizuje popravno napredovanje, koje će odpočeti po povratku Isusa Hrista, opisano sa Praznikom Truba, i uklonjanje Sotone, opisan sa Danom Očišćenja. Jednom kad se ovi događaji učine, kako je predstavljeno sa prošlim Svetim danima, temelj je postavljen za popravak stvaranja mira i harmonije s Bogom. Sedam-dana Praznik Sjenica (3. Mojsijeva 23:27,34) opisuje hiljadu-godišnju upravu Isusa Hrista na zemlji poslije Njegovog drugog dolaska (Otkrivenje 20:4). Ovo razdoblje često se zove Milenija koje jednostavno znači 1.000 godina".

Ovaj Praznik također izražava "odmor" simbolizovan sa nedjeljnom Subotom (Jevrejima 4:1-11) to proslavlja veliku žetvu ljudstva kad će sva živa bića učiti Božiji put. Čovječanstvo će na posljedku biti popravljeno na pravom odnosu sa Bogom (Isaia 11:9-10). U početku Bog je stvorio čovjeka da sarađuje sa Njim u divnom srodstvu obuhvaćenim sa ljubavi, miru i poslušnosti Njegovom zakonu. Na završetku Njegova stvaranja, "Tad a pogleda Bog što je stvorio, i gle, dobro je bilo veoma" (1. Mojsijeva 1:31). Ovo vrijeme

e mira i harmonije završilo se zbog Sotonske obmane i ljudske neposlušnosti (1. Mojsije va 3:1-6). Neposlušnost je odsjekla čovječanstvo od Božijeg puta (1. Mojsije va 3:21-24). 1-va Mojsije va 6:5 opisuje tragičan rezultat: "I Gospod videći da je nevaljalstvo ljudsk o veliko na zemlji, i da su se sve misli srca njihova svagda samo zle".

Ovaj slomljeni odnos između Boga i čovjeka se produžio kroz historiju do našeg vremena. Pavle se osvrnuo na ovo stanje: "... Kroz jednoga čovjeka (Adama) dođe na svijet grijeh, i kroz grijeh smrt, i tako smrt uđe na sve ljude, jer svi sagriješiš" (Rimljanima 5 :12). Pavle je znao da će Isus Hristos izliječiti prelom učinjen od ljudske neposlušnosti: "Jer budući da kroz čovjeka (Adama) bi smrt, kroz čovjeka (Hrista) i vaskrsenje mrtvije . Jer ako po Adamu svi umiru, tako će i po Hristu svi oživjeti" (1. Korinćanima 15:21-22).

ISAIA JE PROREKAO POPRAVKU SVIJETA

Bog je upotrebio proroka Isaiu da otkrije dio Njegovog divnog plana za popravku svijeta. Pisano u vrijeme kada se Izrael suočio sa kaznom zbog neprekidne neposlušnosti, knjiga od Isaie je nadahnuta od Boga da daje naciji ohrabrenje kroz obećanje boljeg svijeta unapred. Isus Hristos, kasnije kad je pročitao u sinagogu jednu od Isaievih proročanstva, priznao je posebno razumjevanje dato Isaiji: "Ovo reče Isaia kad vidje slavu Njegovu i govori za njega" (Jovan 12:41). Nije samo Isaia prorokovao o Hristovoj zemaljskoj upravi; on je pisao o Hristovu povratku u silu i slavi (Isaia 66:15-16).

Osnova za mesijansku upravu Isusa biće Božiji zakon. Opet, kako je Isaia prorekao, "Biće u potonja vremena gora doma Gospodnjega utvrđena u vrh gora i uzvišena iznad hromova, i stjecaće se k njoj svi narodi. I ići će mnogi narodi govoreći, 'hodite da idemo na goru Gospodnju, u dom Boga Jakovljeva, i učiće nas svojim putovima, i hodićemo stazama Njegovijem'. Jer će iz Siona izaći zakon, i riječ Gospodnja iz Jerusalima" (Isaia 2:2-3).

JEDAN SVIJET MIRA I OBILJA

Kad se Hristos vrati On će povratiti stvorenje u njenu punoću u harmoniji s Bogom, i mir neće biti više izuzetak. Kralj David je rekao, "Veliki mir imaju oni koji vole zakon tvoj, i u njih nema spoticanja" (Psalm 119:165). Zamislite kakav bi bio svijet kad bi sva ko znao Božiji zakon i živio po njemu! Više nego samo znanje je potrebno da se zavede ovaj čudnovati preokretaj. Duhovna promjena uzeće mjesto kod ljudi. Bog, govoreći kroz proroka Ezekiju, opisuje kako će se to dogoditi: "I daću vam novo srce, i nov ću duh metnuti u vas, i izvadiću kameno srce iz tijela vašega, i daću vam srce mesno. I duh svoj metnuću u vas, i učiniću da hodite po mojim uredbama i zakone moje da držite i izvršujete" (Jezeckija 36:26-27).

Duh Božiji će nadahnuti narod da dobrovoljno i oduševljeno slušaju Boga iz njihova srca. Narod će početi da stavlja interes drugih prije svoga. Oni će početi da misle o drugima kao "većim od sebe" (Filipljanima 2:3). Umjesto od isključivo svoje-brige, njihov o postignuće biće pomaganje svome drugu živom biću. Krađa će prestati. Bezbriznost prema drugima, imanju i osjećaju biće uklonjeni. Pošto će svijet biti u miru, države će "raskovati mačeve svoje na raonike, i koplja svoja na srpove, ne će dizati mača narod na narod, niti će se više učiti boju" (Isaia 2:4; Mihej 4:3).

Za vrijeme ovih 1.000-godina vremena, Bog će promjenuti čak i ćud divljih životinja, odraženost mira koji će se spustiti na zajednicu. Opisujući ovo idealno vrijeme, Isaia 11 :7-0 kaže: "I krava i medvjedica zajedno će pasti, mlad njihova ležaće zajedno, a lav će jesti slamu kao vo. I dijete koje sisa igraće se nad rupom aspidinom, i dijete odbijeno od

si se zavlaiće ruku svoju u rupu zmije vasilinske. Ne će uđiti ni potirati na svoj svetoj gori mojoj, jer će zemlja biti puna poznanja Gospodnjega kao more vode što je puno”.

PREOKRETAJ UČINAK GRIJEHA

Bog će iscjeliti fizičke mane. Isaia 35:5-6 proriče o ovome vremenu u koje će se “oči slijepima, i uši gluhima otvoriti se. Tada će hromi skakati kao jelen, i jezik nijemoga pjevati...” Od čak veće važnosti bi će duhovno izlječenje koje će uzeti mjesto. Isaia je preokretao da će Isus Hristos završiti iscjeljenje koje je On započeo za vrijeme Njegove službe na zemlji: “Duh je Gospoda Boga na meni, jer me Gospod pomaza da javljam do bre glase krotkima, posla me da zavijem ranjene u srcu da oglasim zarobljenima slobodu i sužnjima da će im se otvoriti tamnica. Da oglasim godinu milosti Gospodnje i dan osvete Boga našega, da utješim sve žalosne. Da učinim žalosnima u Sionu i dam im nakit...” (Isaia 61:1-3; Luka 4:18-19). Sakupljeni rezultat generacija slijedeći Sotonski grešni put odpočeće da se preokreće.

Praznik Sjenica se također zove Praznik Berbe (2. Mojsijeva 23:16. Ovo ime označava završetak Izrailjeve godišnje žetve. U ovom smislu, Bog kaže, “I veselite se pred Gospodom” (5. Mojsijeva 12:12, 18; 14:26). Praznik je vrijeme veselja za izobilje koje je Bog dao. Ova ista veledušna žetvena tema produžuje se u buduće ispunjenje ovog praznika. Kroz Isaiju, Bog govori o pustinjama da će postati plodna zemlja, “jer će u pustinji provreti voda i potoci u zemlji sasušenoj. I suho će mjesto postati jezero, i zemlja sasušena na izvori vodeni” (Isaia 35:6-7). U to vrijeme zemlja će davati u izobilju žetvu. “Evo, id u dani” govori Gospod, “kad će orač stizati žeteoca, i koji gazi grozđe sijača, i gore će kapati slatkim vinom, a svi će se humovi rastapati” (Amos 9:13).

ZNAČAJ SJENICA

Ime Praznika Sjenica izvire iz Božije zapovjesti starom Izrailju da naprave privremene “sjenice”, ponekad zvane “bajte” da žive u njima za vrijeme Praznika. Izrailj bi napusti o svoje kuće i podigli bi privremeno boravište (Jevrejski succah, znači “bajta od pletenih grana”) da žive u njima dok se vesele pred Bogom. Tako opominjući ih na njihovo odpuštanje iz ropstva i njihov život u bajtama kada ih je Bog izveo iz Egipta (3. Mojsijeva 23:34, 41-43). U potpunosti razliki za teskoću u ropstvu, ovaj praznik obuhvaća odmor, mir i napredak dok se postigne potreba za sav narod, uključujući i stranca, udovicu i siromaha.

Biblija ističe da, kao sa sjenicama ili privremenim boravkom, naš fizički život je privremeni. Apostola Pavla pisma se odnose na ovu temu: “Jer znamo da kada se zemaljska naša kuća tijela raskopa, imamo zgradu od Boga, kuću nerukotvorenu, vječnu na nebesima. Jer za vrijeme uzdišemo, želeći obući se u svoj nebeski stan” (2. Korinćanima 5:1-2). U vrijeme 11 ponavlja primjer mnogih Božijih vjernih sluga kroz vjekove. To onda zaključuje da “U vrijeme pomriješ svi ovi ne primiše obećanja, nego ga vidiše iz daleka, i poklonivši mu se, i priznaše da su gosti i došljaci na zemlji” (stih 13).

Praznik Sjenica je jedna godišnja opomena na naš privremeni stav i da mi također “tražimo otačanstva” (stih 14). Ova pouka je potvrđena kada mi putujemo na mjesto Praznika Sjenica i boravimo u privremenom boravištu kao što su hoteli i šatorsko polje itd. Ovaj praznik opominje nas da, uz prkos našeg materijalnog stanja, mi smo još uvijek smrtni u potrebi za jednim doslovnim preokretaju tako da bi mi dobili vječni život (1 Korinćanima 15:50-54).

U smislu viđenja koje je bilo zvanim "preobrazba", Isus je dao jedan brzi pregled Carsva Božijega Petru, Jakovu i Jovanu. Hristos se pojavio gdje govorio sa Mojsijom i Ilijom. Petrov momentalni odgovor je bio sugestija da oni odmah postave tri bajte. On je izgleda razumio važan povež između sjenica i naše želje za vječnim životom u Božijem Carstvu (vidite Matija 17:1-9; Luka 9:27-36).

ULOGA VASKRSNUTIH SVETACA U MILENIJU

Sud stanovnicima zemlje koji će živjeti za vrijeme 1.000 godina kako je opisano sa Praznikom Sjenica (Isaia 2:4; 51:4-5) počće u stvarnosti kad Hristos dovede "mnoge sine u slavu" (Jevrejima 2:10). Ovi zapisi pokazuju da ovaj sud je vrijeme opširne mogućnosti za spasenje. Za ovu svrhu Bog je odlučio 1.000 godina za koje će vaskrsnuti sveti, prvi plod Božije žetve, vladati sa Hristom na zemlji kao kraljevi i sveštenici tako da mnogi drugi mogu ući u Carstvo Božije (Otkrivenje 5:10; 20:6). Isus je obećao da "onaj koji pobjedi i drži djela moja do kraja, daću mu vlast nad neznabožcima" (Otkrivenje 2:26). Narod koji Bog vaskrsne na Hristovu dolasku će okusiti neusporedljivu mogućnost da rade s Njim da pomognu cijelom narodu stvarajući jedan odnos sa Bogom. (Za više informacija, obezbudite se da naručite našu brošuru, Kakva je Vaša Sudbina?)

Osnova ovog srodstva počinje sa upustavom Božijeg zakon i ove iste Svete Dane. Vidite Zaharijine riječi: "I ko god ostane od svijee naroda koji dođu na Jerusalim, svak će do laziti od godine do godine da se pokloni caru Gospodu nad vojskama i da praznuje praznik sjenica" (Zaharia 14:16). Drugi proroci opisuju vrijeme kao doba poznanja Božijeg po krivajući zemlju "kao more vode što je puno" (Isaia 11:9; Avakum 2:14). Mnogi će pomagati Isusa Hrista u ovom sveopštem naobrazovanom programu u pomaganju drugih da razumiju Božiji put. Govoreći o ovom vremenu, Isaia kaže da će učitelji "ali ti se neće više uzimati učitelji tvoji, nego će oči tvoje gledati učitelje tvoje. I uši će tvoje slušati riječi iza tebe gdje govori 'to je put idite njim' ako biste skrenuli na desno ili lijevo" (Isaia 30:20-21).

Mogućnost da pomognete drugima da bi razumjeli i bili izmireni sa Bogom je divan poziv. Svaki koji služi ovakvijem putom biće zvan "koji sazida razvaline i opravi puteve za naselja" (Isaia 58:12). Bog poziva narod iz ovoga svijeta u ovo vrijeme da budu Njegov izabrani narod, posvećeni i očišćeni od Njega (2 Korinćanima 6:16 -17). Oni će da žive primjernim životom kako ih Bog pripremi u službu za vrijeme Hristova hiljadugodišnje uprava i iza. "Ljubazni! molim vas, kao došljake i goste, da se čuvate od tjelesnijeh želja, koje vojuju na dušu", pisao je Petar, "A vladajte se dobro među neznabožcima, da bi za ono za što vas opadaju kao zločince, vidjevši vaša dobra djela, hvalili Boga u dan pohođenja" (1 Petrova 2:11-12).

JEDAN POSLEDNJI SUKOB

Kroz cijeli Božiji plan za spasenje čovječanstva, On nikoga ne prisijava da ga bilo ko sluša. Svaka osoba je slobodna da izabere što će on ili ona uraditi dali će prihvatiti ili odbaciti Božiji put života. Poslije 1000 godina, Bog će dozvoliti Sotoni da ispita duhovnu odanost zemaljskog stanovništva. Otkrivenje 20:7-10) opisuje ovo vrijeme. Bog će pustiti đavola iz njegova mjesta i dozvoliće mu da preokrene one koji nisu uvjereni u stvarnu pravednost Božijeg puta. Bog će uništiti sa ognjem one koji slijede Sotonu u ovoj pobuni. Sotonski uzaludni pokušaj bi će smeten. Ova konačna, tragična pobuna protiv Boga postaće ništa, i Sotonski rušilački zavodljivi upliv nad čovječanstvom bi će na pokon doveden kraju.

Pozornica je sada postavljena za događaj opisan sa još jednim Svetim Danom. Praznik Sjenica dava jednu divnu mogućnost za spasenje onima koji su ostali živi na Hristovu povratku, kao i njihovim fizičkim potomcima za vrijeme milenija. Ali šta je sa onima milionima ljudi prošlih generacija koji su živjeli i umrli bez poznanja-ili čak da su čuli-Božiju istinu? I šta je sa onima koji će umrijeti u kobnoj nesreći pred Hristov dolazak? Kako će njima Bog ponuditi spasenje? Sledće poglavlje snabdjeva nas sa tim odgovorom.

POSLEDNI VELIKI DAN: VJEČNI ŽIVOT PONUĐEN SVIMA

Biblija govori mnogo jasno u Djelima 4:12 da "nema drugoga imena pod nebom dano ljudima kojijem bi se mi mogli spasiti" nego samo kroz Isusa Hrista mogu se ljudi spasiti. Ovaj posebni zapis ističe nepovoljno pitanje za svakoga koji vjeruje da Bog očajno pokušava spasiti cijeli svijet u ovo doba. Ako je ovo samo vrijeme za spasenje, mi moramo zaključiti da Hristova misija spasenja čovječanstvo je naveliko podbacila. Poslije svega, bilioni ljudi su živjeli i umrli bez da su i jednom čuli ime Isus Hristos. Hiljade umiru u svakom danu koji nikada nisu čuli za Hrista.

Usprkos misionarskoj zelosti od mnogih kroz vjekove, više je ljudskih duša bilo "izgubljeno" nego "spašeno". Ako je Bog stvarno svemoguć, zašto tako mnogo nije čulo jevanđelje spasenja? Tradicionalno prikazivanje sukoba između Boga i Sotone nad čovječanstvom stavlja Boga na stranu gubioca u toj borbi. Kakva je sudbina naroda? Što Bog ima na umu za one koji nikada nisu vjerovali u Hrista ili razumjeli bilo koju istinu Božiju? Što je Tvorac odredio za njih u svome planu? Dali su on izgubljeni za uvijek bez nade za spasenje? Mi ne smijemo sumnjati u Božiji spasiteljski plan! Ajde da pregledamo neke zajedničke pretpostavke i da dođemo do jednog shvaćanja našeg Tvorca divnog rješenja.

RIJEŠENJE NEPRILIKE

Pavle nam kaže da Bog "Koji hoće da se svi ljudi spasu i da dođu u poznanje istine" (1 Timoteju 2:4). Petar je dodao "jer ne će da ko pogine, nego da svi uđu u pokajanje" (2 Petrova 3:9). Ovo je Božija neobustavna namjera u odnosu prema čovječanstvu: Njegova je želja da se što više pokaje, dođe do poznanja istine i prime Njegov dar spasenja!

Isus je razjasnio kako će se ovo postići u posljednjem danu, poznatom "veliki posljedni dan praznika". On se pojavio među narodom javno i stao u sredinu naroda. "Ko je žedan neka dođe k meni i pije. Koji me vjeruje, kao što pismo reče, iz njegova tijela proteći će rijeka žive vode" (Jovan 7:37-38). Isus je očividno govorio ove riječi na "osmi dan", opisan u posljednjem dijelu 3-će Mojsijeve 23:39. Ovaj dan odmah slijedi Praznik Sjenica ali je odvojen praznik sa svojim vlastitim značajem.

U Hristovo vrijeme, odnoseći se na tradiciju, za vrijeme Praznika Sjenica sveštenik bi donio zlatan sud pun vode sa potoka Siloama koji je tekao sa brda od Hrama i prolio bito na oltar. Vesela proslava sa zvukom truba označavala je ovu službu dok bi narod pjevao riječi iz Isaie: "...S radošću će te crpsti vodu iz izvora ovoga spasenja". (Isaia 12:3). Isus je stajao na mjestu gdje su ga svi mogli da čuju i izvukao je pouku iz vode, otkrivajući da svi koji su žedni mogu da dođu kod Njega da se osvježe-vječno. U Hristovoj analogiji, voda predstavlja Božiji Duh sveti, da od onih koji vjeruju u Isusa će primiti (Jovan 7:39). On je pokazao da želja za duhovnom žeđi i glad mogu biti uzadovoljeni samo od Njega kao "hljeb života" (Jovan 6:48) i izvor žive vode.

Ali kada će se ovo dogoditi? U međuvremenu od šest mjeseci Hristovi vlastiti zemljaci, pomogli su Rimljanima, ubiti ga. Manje od 40 godina kasnije hram i svi njegovi obredi

, obuhvaćajući one sa Posljednjim Velikim Danom, dovedeni su karaju rukom Rimske legije. Čovječanstvo još glada i žedni za porukom koju je Hristos donio. Božije obećanje da će "izliti moj Duh na svako tijelo" (Joil 2:28) još se u potpunosti nije dogodilo. Hiljade miliona su umrli sa njihovom dubokom duhovnom potrebom neostvarenom. Kad a će se oni obnoviti sa životom-datom silom Božijeg Duha?

JEDNO FIZIČKO VASKRSNUĆE ZA JEDNU MOGUĆNOST SPASENJA

Za pronaći odgovor, mi moramo razmotriti jedno pitanje koje su apostoli postavili Hristu pred sam Njegov odlazak na nebo: "Gospode! hoćeš li sad načiniti carstvo Izrailjevo"? (Djela 1:6). Kad su apostoli govorili o ovoj uspostavi, oni su razumjeli u sadržaju mnogih proročanstva o ponovo ujedinjenom narodu Izrailja.

Takvo proročanstvo je u Ezekiji 37:3-6. Ovi zapisi opisuju Jezekijevo viđenje dolinu punu kostiju. Bog je upitao, "sine čovječiji, hoće li oživjeti ove kosti"? Na što je prorok odgovorio: "Gospode, Gospode, ti znaš". Bog je onda rekao kostima, "Gle, ja ću metnuti u vas duh, i oživjećete. I metnuću na vas žile, i obložiću vas mesom, i metnuću na vas kožu, i metnuću u vas duh, i oživjećete, i poznaćete da sam ja Gospod".

U ovom viđenju jedno fizičko vaskrsnuće je uzelo mjetu. Izvještaj priznaje nesposobnu situaciju u kojoj se ovaj narod našao: "Posahnuše kosti naše i prođe nadanje naše, p ropadosmo" (stih 11). Njihov tvorac, ipak, ponudio im je nadu vaskrsnuća i dar Duha svetoga za povezivanje jednog ujedinjenog naroda. U ovom dramatičnom viđenju, star i Izrailj služi kao model za druge narode da će ih Bog vaskrsnuti u fizički život. Bog je rekao: "Evo, ja ću otvoriti grobove vaše... I metnuću duh svoj u vas da oživite" (stih 12, 14). U ovo buduće vrijeme Bog će dati dobrovoljno mogućnost životno-date duhovne vode svoga Duha svetoga.

Bog će "učiniti s njima zavjet mirni, biće vječan zavjet s njima... I šator će moj biti kod njih, i ja ću im biti Bog i oni će mi biti narod" (stih 26-27). Apostol Pavle se osvrnuo na ovaj još-budući događaj: "Govorim dakle, eda li Bog odbaci narod svoj? Bože sačuvaj! Jer sam i ja Izrailjac od sjemena Abrahamova od koljena Venijaminova. Ne odbaci Bog naroda svojega, koji naprijed pozna" (Rimljanima 1:1-2). Kako je Pavle zabilježio, "I tako će se spasiti sav Izrailj" (stih 26). Ne samo Izrailj, već svi koji nisu imali priliku da piju živu vodu Božije riječi i Njegov Duh sveti na kraju će imati mogućnost da to učine (Rimljanima 9:22-26). Bog će za badava ponuditi njima mogućnost na vječni život.

VELIKI BIJELI PRIJESTO SUDA

U Otkrivenju 20:5 Jovan je pisao da "ostali mrtvaci ne oživlješe dok se ne svrši hiljad u godina". Ovdje Jovan ističe čistu razliku između prvog vaskrsenja, koje će se dogoditi na Hristovu drugom dolasku (stih 4,6), i drugog vaskrsnuća, koje će se dogoditi na kraju u Hristove hiljadugodišnje uprave. Sjeti se da je prvo vaskrsnuće u vječni život. U oprečnosti, Bog vaskrsnuće ove u drugom vaskrsnuću u fizički, krv-i-meso opstanak.

Jovan tumači ovo isto drugo vaskrsnuće u fizički život o kome je Jezekija pisao: "I viđeh veliki bijeli pristol, i onoga što je sjedio na njemu, od čijega lica je bježalo nebo i zemlja, i mjesta im se nije našlo. I vidjeh mrtvace male i velike gdje stoje pred Bogom, i knjige se otvoriše; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života, i sud primiše mrtvaci kao što je napisano u knjigama, po djelima svoima. I more dade svoje mrtvace, i smrt i pakao dade svoje mrtvace i sud primiše po djelima svojim" (stih 11-13).

Mrtvaci koji su stajali pred svojim Tvorcem su svi oni koji su pomrli nikad ne znajući pravog Boga. Kao Jezekijino viđenje suvih kostiju koje su oživjele, ovaj narod

je ustao iz svojih grobova i odpočeli su da znadu svoga Boga. Knjige (biblia po Grčki, od kojih smo dobili riječ Biblia) je Zapisi, samo jedan izvor znanja vječnog života. Na pokon svi će imati mogućnost da podpuno razumiju Božiji plan za spasenje.

Ovo fizičko vaskrsnuće nije druga mogućnost za spasenje. Za ove ljude to je prva mogućnost da stvarno upoznaju Tvorca. Vaskrsnuti su "osuđeni po djelima svojim, kao što je napisano u knjigama" (stih 12). Ovaj sud će obuhvaćati jedno razdoblje kroz koje će oni imati mogućnost da čuju, razumiju i rastu na Božijem putu života, imajući njihova imena napisana u knjigi života (stih 15). Za ovo vrijeme hiljade miliona ljudi imaće pristup k vječnom životu. Posljedni Veliki Dan pokazuje kako duboko i daleko je milost Božije osude.

KAKVA JE BUDUĆNOST ONIH KOJI ODBIJU POKAJANJE?

Iako će Bog izobilno pružiti mogućnost za spasenje svima onima koji nisu poznavali Boga, neki će ipak odbiti da se pokaju, i da prime Njegov dar vječnog života. Kakva je njihova sudbina? Biblija nam otkriva to, rađe nego da se muče vječno u vječnom paklu, oni će jednostavno nestati da postoje. To će biti isto kao da nikada nisu ni postojali.

Otkrivenje 20:15. kažem vam, poslije konačnog suda opisanim sa Posljednim Velikim Danom, "I koji se ne nađe napisani u knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno". Otkrivenje 21:8 dodaje, "A strašljivima i nevjernima i poganima i krvnicima, i kurvarima, i vračarima, i idolopokloncima, i svima lažovima, njima je dijelo u jerzeru što gori ognjem i sumporom; koje je smrt druga". Vidite da je to njihova sudbina čisto smrt, a ne vječni život u beskrajnoj kazni.

Pavle, je isto, razumio, da smrt je kazna grešnicima. "Jer je plata za grijeh smrt, a dar Božij je život vječni u Isus Hristu našem" (Rimljanima 6:23). On je usporedio smrt, ono što mi zaradimo zbog našeg grijeha, u životu, koje je Božiji poklon nama zbog grijeha žrtvovanje Isusa Hrista umjesto nas.

Prorok Malakia učinio je jasno sudbinu onih koji se ne pokore: "Jer, gle, ide dan, koji gori kao peč, i svi će ponositi i svi koji rade bezbožno biti strnjika, i upalnice ih dan koji ide' veli Gospod nad vojskama, 'i ne će im ostaviti ni korjena ni grane. "A vama, koji se bojite imena mojega, granuće sunce pravde, i zdravlje će biti na zracima njihovijem, i izlazićete i skakaćete kao teoci od jaslala. I izgazićete bezbožnike, jer će oni biti pepeo pod vašim nogama u dan kad ja učinim', veli Gospod nad vojskama" (Malahija 4:1-3) Isus Hristos govori o ovoj divnoj istini opisanoj sa ovim danom kad je On usporedio tri grada koji su odbili da prihvate Njegov tajanstveni rad koji je učinio u ta tri stara grada: "Teško tebi, Horazine! Teško tebi, Vitsaido! Jer da su u Tiru i Sodomu bila čudesa koja su bila u vama, davno bi se u vreći i u pepelu pokajali. Ali vam kažem, Tiru i Sidonu lakše će biti u dan strašnoga suda nego vama. I ti Kapernaume! koji si se do nebesa podigao do pakla ćeš propasti: jer da su u Sodomu bila čudesa što su u tebi bila, ostao bi do današnjeg dana. Ali vam ja kažem da će zemlji Sidomskoj lakše biti u dan strašnoga suda nego tebi" (Matija 11:21-24).

Stanovnici starog Tira, Sidona i Sodoma-gradovi koji su primili kaznu od Boga za svoje nevaljalstvo-primiće milost u danu suda. Ne kao Horazin, Vidsaida i Kapernaum, ovi gradovi starina imali su malu mogućnost da upoznaju Boga. Bog će vaskrsnuti ovaj narod i u uključiti ih u vrijeme suda koji će biti poslije hiljadu godina uprave Hristove, kad i oni koji su živjeli u prošlim vjekovima biće izmireni s Bogom. To će biti vrijeme od sveopšteg poznanja Boga. Od najmanjeg do najvećeg, svi će ga poznati (Jevrejima 8:11). Građani ovih gradova, i nebrojeni kao što su oni, okusiće mogućnost njihova spasenja.

Ovo konačno vrijeme suda završiće Božiji plan spasenja svijetu. To će biti vrijeme ljubavi, duboka milost i neispitljivi sud Boga. Mogućnost pića života-davajuće vode od Svetoga Duha svakako će ugasiti duboku žeđu čovjeka i žene. Ovo vrijeme pravednog suda donijeće nazad u život one davno zaboravljene od čovjeka, ali nikad ne zaboravljene od Boga. Kakva je sudbina onih koji stvarno nisu upoznali sina Božijega? Kakva je nada za milione koji su živjeli i umrli bez poznanja Božije svrhe? Zapisi nam govore da ovi nisu odsječeni bez nade. Bog će ih dovesti nazad u život i daće im njihovu mogućnost za vječni spas. Ovo je zapanjujuća istina opisana sa Posljednim Velikim Danom, posljedni Božiji praznik.

Bog će sprovesti svoj plan i dovesti mnoge sinove u slavu (Jevrejima 2:10). Bog je obećao da će "izliti Svoj Duha na svako tijelo" (Joilo 2:28) naći će svoju puninu manifestacije. Gašenje-žeđi vodom Svetoga Duha biće dokučiva svima u to vrijeme opisano kao "taj veliki dan žeđe". Kako divan plan ovi biblijski praznici opisuju. Kako bi nam bio velik nedostatak razumjevanja bez njih.

Kraj

KAKO ODRZAVATI BOZIJE SVETE DANE?

Poslije kad mi shvatimo da ovi Sveti Dani su od velike vaznosti covjeku i vrlo pri mjenjliv nasem modernom svijetu, mi prirodno zelimo doznati mnogo vise kako ih održavati. Gdje ih trebamo slaviti? Dali ih trebamo održavati u kuci ili u nekoj vrsti v jerskog obreda? Sto mi trebamo raditi na te dane? Da li Bog mari ako mi radimo nas normalni posao na te dane, i da li mi moramo ih rezervisati za drugu svrhu? Kako ce održavanje ovih dana imati utisak na nasu familiju i posao? Ovo su sva vazna pitanja koja moramo razmotriti kad doznamo o Bozijim praznicima. Da razmotrimo neke bib liske principe koje moramo razmotriti u postupanju sa ovim stvarno-zivotnim predme tom.

Neki od ovih praznika imaju odredjeni metod održavanja da ih odvaja od drugih. Z a primjer, samo Pasha obuhvaca uzimanje hljeba i vina kao simbol Hristove smrti. D an Beskvasnih Hljebova je samo jedan praznicki dan za koji nam Bog govori da uklo nimo kvasac iz kuce. Dan ociscenja takodjer stoji posamo kao jedan Sveti Dan odrza van sa postom. Pravilno održavanje ovih dana ubrajajuci priznanje njihova znacaja, k oji je odredjenda nas uci duhovnoj lekciji. Uzmi kao cjelokupno, ipak, tu su principi prisvojeni za održavanje svih Bozijih svetih Dana. Prvo, mi se moramo sjetiti da su o vi dani sveti Bogu. Oni su "praznici Gospodnji, koje ce te zvati sveti sabor, ovo su pr aznici moji" , kaze Gospod (3 Mojsijeva 23:2).

Bog je samo jedan koji moze nesto da ucini svetim. Bog je postavio ove dane na je dau ravninu visu od svih ljudskih postavljenih proslava. Musko i zensko mogu posvet iti vrijeme Bogu za specijalnu svrhu, ali samo Bog moze postaviti vrijeme na stranu k ao sveto (1 Mojsijeva 2:3; 2. Mojsijeva 20:8, 11). Kad mi izrazimo pravilno postovan je i zahvalnost za ove specijalne godisnje prilike, mi takodjer postujemo Boga sa priz nanjem njegovog autoriteta nad nasim zivotom. Razumjeti ovaj princip jeste vazan z a sluzenje Bogu pravilno.

Nas Tvorac zeli da narod dragovoljno i u vjeri slijedi sva njegova upustva (Isaia 66: 2). Jedna saradnicki, ponizni stav stoji u oprecnosti okvira uma onih koji hoce da urad e sto manje samo da prodju. Sustina stvari jeste dali mi stvarno vjerujemo i volimo Bo ga. Apostol Jovan je opisao stav koji Bog zeli kad je on napisao: "Jer je ovo ljubav Bo zija da zapovjesti njegove drzimo, i zapovjesti njegove nisu teske" (1 Jovanova 5:3).

BOG ZAPOVJEDA GODISNJE ZBOROVE.

Ali kako Bogzeli da se mi vladamo na te dane? Razmotri njegova osnovna upustva : "Ovo su praznici Gospodnji, sabor sveti, na koje cete se sabirati u vrijeme njihovo... " (3 Mojsijeva 23:4). Drugi prevodi Biblije, kao sto je Kralja Jakova i Novi Kralja Ja kova prevod, upotrebljuju frazu "Sveto sazivanje", ali to znaci isto. To su godisnje pr ilike na koje se mi trebamo okupljati sa drugima vjericima. Isto kao i sedmicnom Subotom, Bog zeli specialnu sluzbu na svakom Svetom Danu.

Bog je otkrio ranijim Hriscanima nacelo sastanka sa ostalima istog misljenja na Sub otu i Svete Dane: "Da se drzimo tvrdo priznanja nade; jer je vjeran onaj koji je obecao, i da razumijemo jedan drugoga u podbudjivanju k ljubavi i dobrijem djelima, ne ostav ljajuci skupstine svoje, kao sto neki imaju obicaj, nego jedan drugoga savjetujuci, i to loko vecma koliko vidite da se priblizuje dan sudnji" (Jevrejima 10:23-25). Koje je bol je vrijeme sa ohrabrenje i savjetovanje jedan drugoga nego na dane koji opisuju Boziju veliku namjeru za spasenje.

Kolawanima @:![^] Pokazuje Bezbožničke Hrišćane Da Su Držali Svete Dane

"Da vas dakle niko ne osuđuje za jelo ili za piće, ili za kakav praznik, ili za mladine, ili za subote; koje je sve bilo sjen od onoga što treba da dođe..." pisao je apostol Pavle u Kolawanima @:![^]!&0. Ova zapis se često pogrešno tumači. Što on u stvari kaže? Pavle se borio protiv jednog lokalnog raskola. Pogrešni učitelji su donijeli njihovu vlastitu vjersku filozofiju, koja je bila uzmišljena sa Jevrejskim i paganskim pojmovima. Njihova izopačena ideja bila je zasnovana na ljudskoj "tradiciji" i "principu svijeta", a ne na riječi Boga. Pavle je upozorio Kolawane da "čuvali se da vas ko ne zarobi filozofijom i praznom prijevarom, po kazivanju govornikom, po nauku svijeta, a ne po Hristu" 9stih *0.

Ovi lažni učitelji i zaveli su svoja vlastita pravila i odredbe za njihove ideje za pravilno ovladaće 9stih @)-@ @0. Sadržaj Pavlovog upozorenja Kolawanskoj crkvi strogo pokazuje da ovi raskolnici su bili predhodnici glavnog krivovjersstva koje je prewao u gnostizam, koje je jedno vjerovanje sistema što drži tajnu znanja 9gnosis je Grčka riječ za "znanje", odakle i potječe gnostizam0 koje povećava jednog vjeru. Gnostizi su tvrdili da su tako duhovni da oni preziru bitno sve što je fizičko, smatrajući to kao niže od njih. Pogrešni učitelji u Kolawanima odbacili su fizički-smrtne stvari koje se mogu dohvatiti, okusiti i opipati 9stih @!-@ @0-praktično kada se to odnosi na obožavanje. Njihova filozofija ohrabruje nemar fizičke potrebe tijela da postignu uzdignutu duhovnost.

U stvarnosti, ipak, njihova sama-nametnuta vjera nije ništa koje vrste i postigla je ništa u borbi ljudske prirode. Kako je Pavle pisao, to je "ne za čast kaku, za pučanstvo tijela 9stih @#0. Hrišćani u Kolawanima slušali su Boga. Oni su držali čegovu Subotu i Svete Dane, i oni su se radovali u njima, slijedeći biblijsko upustvo 9% Mojsijeva !^:!) ,! ,!#,!\$0. Krivovjerci su krivili Kolawansku crkvu za način u kome su Kolawani održavali Svete Dane. Vidi da oni nisu napadali dane. to je bilo fizičko zadovoljstvo za njih-radujućim se slaveći-to je izazvalo prigovor ovih lažnih učitelja.

Vidi Pavlove riječi opet: "Da vas niko ne osuđuje za jelo i za piće, ili za kakav praznik, ili za mladine, ili za subote" 9Kolawanima @:![^]0. Pavle je govorio Kolawanima da ignorišu ovu praznovjersku osudu i kritiku oko njihovog uzimanja hrane i pića izgle

du Božijim praznicima. Rač[e nego pokazati zanemare[e za ove dane Bogom uspostav`ene kao svete, Pavlov komentar u ovim zapisima potvr[uje da su kolawanski Hriw]a ni-koji su bili najprije bezbožnici 9Kolawanima @:#!0-su odrxavali sedmiqnu Subotu i Svete Dane Božije viwe od #) godina poslije Hristove smrti i vaskrsnu]a. Da oni nisu odrxavali ove dane, krivovjerci ne bi imali osnovu za \ihovo protiv`e[e za jelo i pi]e poloxaja-prazniqkog dijela-Subote i Svetih dana

Kada se mi okupimo u vrijeme ovih godisnjih praznika, mi dozvolimo sebi divnu mogućnost da učimo više o Božijem planu spasenja. Nemija 8-ma navodi izvanredni primjer Božijeg naroda okupljena da proslave Praznik Truba (stih 2). Za vrijeme njihova vjerskog obreda, vodje "učili su narod zakonu... I citali su knjigu, zakon Božiji, razgovjetno, i razjasnjavali su smisao, te se razumjelo što su citali" (stih 7-8). Ranija Crkva je produžila da održava ove godisnje praznike odnoseći se na isti princip, ali sa mnogo većim duhovnim razumjevanjem (Djela 2; 1 Korincanima 5:6-8).

U Nemijeve dane, posto je narod bio zanemario Božije praznike, njima je bilo potrebno ohrabrenje. "Nemija, koji je bio upravitelj, Jezdra knjizevnik i sveštenik koji su poducavali narod, 'ovaj je dan svet Gospodu Bogu vasemu; ne tuzite i ne placite. Jer je plakaao sav narod slusajuci sto govori zakon. I rece im 'idite i jedite ugojeno i pijte slatko i saljite djelove onima koji nemaju nista zgotovljeno, jer je ovaj dan svet Gospodu nase mu. Za to ne budite zalosni, jer je radost Gospodnja vasa sila'" (Nemija 8:9-10).

Onda, kada su poduceni Božijem zakonu, "otide sav narod da jede i pije i da salje djelove, i veselise se veoma sto su razumjeli rijeci koje im se kazase" (stih 12). Ovi specijalni dani su spomenuti da budu veselje cijeloj familiji-svakome ko prisustvuje! Specijalno na Praznik Sjenica, dovoljno je vremena je odredjeno za pravilnu djelatnost i odmor kao i za veselje nad znanjem sto Bog odkrije.

Za pravilno veselje na Božije dane slavljenja, mi ne smijemo raditi nase obicne poslove (3. Mojsijeva 23:3, 7-8, 21, 25, 36-36). Vidi da, cak i pripremanje hrane za Svete Dane obuhvaca rad, Bog kaze da ovakva vrsta rada je posve odredjen. Ipak, na Dan Ocišćenja mi moramo da odustanemo od svakoga obicnog rada obuhvacajuci pripremanje hrane (stih 28, 30-31). Mi takodjer izrazavamo poslušnost i obavezu Bogu sa odredjenim slobodnim vremenom tako da mi mozemo odrzati Svete Dane. Sa pravilnim planiranjem i uctivim sporazumjevanjem sa radnim odnosom, mnogi narod moze da nagodi detalje da bude u mogućnosti da dobije ove dane slobodne. To je nasa odgovornost da upotrebimo razum i strpljivost kad obavjestimo nasu familiju nase odluke da održavamo ove praznike.

ZIVJETI U VJERI

Odgovarati na Božije upustvo jeste stvar vjere. Kako je Pavle rekao u 2. Korincanima 5:7: "Jer po vjeri živimo a ne po gledanju". To je, stoga, vazno za nas da od pocetka održavati Svete Dane kad doznamo o njima. Cak i ako mi ne razumijemo sve u pocetku, mi ćemo se nauciti mnogo više kad ih u stvari pocnemo održavati.

Ako vi zelite da doznate više o održavanju godisnjih praznika, molimo vas pisite ili telefonirajte blizu mjesto navedeno na posljednoj strani ove knjizice. U koliko zelite, bismo rado bili s vama da uputimo vas zahtjev da vas posjeti nas sveštenik u blizini vas.

U sadržaju, praznicki dani Božiji su vrijeme radosti, ne samo zato zbog njihova značaja nama, vec zbog divne nade koju oni obećavaju za cijelo covjecanstvo. Održavajući Svete Dane opominje nas na Božiju veliku ljubav prema covjecanstvu. Sluziti Bogu ovij

em načinom jeste radost i zadovoljstvo. Ovi praznici su stvarni Božiji dar njegovom narodu!